

(projekt z 12.06.2003)

**USTAWA
z dnia 2003 r.**

O PODATKU AKCYZOWYM

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Przepisy wstępne

Art. 1.

Ustawa określa opodatkowanie podatkiem akcyzowym, zwanym dalej „akcyzą”, zasady wprowadzania do obrotu wyrobów objętych akcyzą oraz oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wyroby akcyzowe – wyroby podlegające akcyzie określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) wyroby akcyzowe zharmonizowane – paliwa silnikowe, oleje opałowe i gaz, napoje alkoholowe oraz wyroby tytoniowe określone w załączniku nr 2 do ustawy;
- 3) wyroby akcyzowe niezharmonizowane – wyroby akcyzowe inne niż wyroby akcyzowe zharmonizowane;
- 4) terytorium kraju - terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) terytorium państwa członkowskiego – terytorium państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, które według prawa Wspólnoty jest traktowane jako terytorium tego państwa członkowskiego dla celów stosowania przepisów dotyczących wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, z wyłączeniem terytorium kraju;
- 6) terytorium Wspólnoty Europejskiej – terytorium kraju, jak również terytoria państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
- 7) terytorium państwa trzeciego – terytorium państwa nie należące do Wspólnoty Europejskiej;
- 8) eksport - wywóz wyrobów akcyzowych poza obszar celny Wspólnoty Europejskiej potwierdzony przez graniczny urząd celny państwa członkowskiego, w którym dokonano faktycznego wyprowadzenia tych wyrobów poza obszar celny Wspólnoty Europejskiej; nie jest eksportem wywóz tych wyrobów jeśli są oznaczone znakami akcyzy;
- 9) import – przywóz wyrobów akcyzowych z terytoriów państw trzecich na terytorium kraju;
- 10) dostawa wewnątrzwspólnotowa – przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego;

- 11) nabycie wewnątrzspółnotowe – przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;
- 12) skład podatkowy - miejsce, w którym wyroby akcyzowe zharmonizowane podlegają procedurze zawieszenia poboru akcyzy i mogą być poddane czynnościom zgodnie z ustalonymi warunkami;
- 13) zarejestrowany handlowiec – podmiot, któremu udzielono zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z innego państwa członkowskiego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 14) niezarejestrowany handlowiec – podmiot, któremu udzielono jednorazowego zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z innego państwa członkowskiego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 15) administracyjny dokument towarzyszący – dokument, na podstawie którego jest dokonywane przemieszczanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy;
- 16) uproszczony dokument towarzyszący – dokument, na podstawie którego jest dokonywane przemieszczanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z zapłaconą akcyzą;
- 17) znaki akcyzy – znaki służące do oznaczania wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania.

Art. 3

1. Do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania znakami akcyzy w kraju stosuje się klasyfikację wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU).
2. Do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania znakami akcyzy w imporcie oraz w dostawie i nabyciu wewnątrzspółnotowym stosuje się klasyfikację wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN).

Rozdział 2

Obowiązek podatkowy i podstawa opodatkowania

Art. 4.

1. Opodatkowaniu akcyzą podlega:
 - 1) produkcja wyrobów akcyzowych;
 - 2) wyprowadzenie wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego;
 - 3) sprzedaż wyrobów akcyzowych na terytorium kraju;
 - 4) eksport i import wyrobów akcyzowych;
 - 5) nabycie wewnątrzspółnotowe i dostawa wewnątrzspółnotowa.
2. Za sprzedaż wyrobów akcyzowych na terytorium kraju uważa się również:
 - 1) przekazanie lub zużycie wyrobów akcyzowych na potrzeby reprezentacji albo reklamy;
 - 2) przekazanie przez podatnika wyrobów akcyzowych na potrzeby osobiste podatnika, współników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników,

członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;

- 3) zamianę wyrobów akcyzowych;
 - 4) wydanie wyrobów akcyzowych w zamian za wierzytelności;
 - 5) wydanie wyrobów akcyzowych w miejsce świadczenia pieniężnego;
 - 6) darowiznę wyrobów akcyzowych;
 - 7) wydanie wyrobów akcyzowych w zamian za czynności nie podlegające opodatkowaniu;
 - 8) świadczenie usług polegających na wytwarzaniu wyrobów akcyzowych w ramach umowy o dzieło lub innej umowy;
 - 9) zużycie wyrobów akcyzowych na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej;
 - 10) zużycie wyrobów akcyzowych niezgodnie z ich przeznaczeniem, w przypadku gdy dla wyrobów tych zastosowano zwolnienie lub obniżono stawki akcyzy.
3. Opodatkowaniu akcyzą podlega także zakup wyrobów akcyzowych, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości.
4. Czynności określone w ust. 1-3 podlegają opodatkowaniu niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.
5. Jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w wykonaniu jednej z czynności określonej w ust. 1-3, to nie powstaje obowiązek w oparciu o inne czynności określone w tych przepisach, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

Art. 5.

1. Akcyzie podlegają nadmierne ubytki lub zawinione niedobory wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
2. Za nadmierne ubytki lub zawinione niedobory wyrobów akcyzowych zharmonizowanych uważa się ubytki (niedobory) powstałe w czasie produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu, pomniejszone o wysokość dopuszczalnych ubytków, ustalonych w sposób, o którym mowa w ust. 3 i 4.
3. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala dla poszczególnych producentów, z urzędu lub na wniosek, normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, w wysokości nie wyższej niż określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5, a w przypadku ich zużycia do wytwarzania innych wyrobów, ustala dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
4. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustalając normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia, o których mowa w ust. 3, uwzględnia:
 - 1) rodzaj produkowanych wyrobów;
 - 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji;
 - 3) technologię produkcji wyrobów.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz szczegółowy zakres i sposób ich ustalania, uwzględniając rodzaj wyrobów, specyfikę poszczególnych etapów produkcji, a także technologię produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Art. 6.

1. Obowiązek podatkowy w akcyzie powstaje z dniem wykonania czynności podlegających opodatkowaniu, chyba że ustawa stanowi inaczej.
2. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają obowiązek potwierdzania fakturą czynności, o których mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia wykonania czynności.
3. Jeżeli czynności, o których mowa w ust. 1, zostały wykonane z naruszeniem warunków oraz form określonych przepisami prawa, obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania tych czynności, a jeżeli dnia tego nie można określić, z dniem w którym stwierdzono dokonanie takich czynności.
4. W przypadku nadmiernych ubytków lub zawinionych niedoborów wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, obowiązek podatkowy powstaje z dniem ich powstania, a jeżeli tego dnia nie można ustalić, z dniem ich stwierdzenia.
5. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy w akcyzie powstaje z dniem jej wydania.
6. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstaje obowiązek podatkowy dla wyrobów akcyzowych za datę jego powstania uznaje się dzień stwierdzenia dokonania czynności podlegających opodatkowaniu.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób ustalania i dokumentowania momentu powstania obowiązku podatkowego, uwzględniając w szczególności:
 - 1) rodzaj użytego do przewozu wyrobów akcyzowych środka transportu;
 - 2) rodzaje wykonywanych czynności podlegających opodatkowaniu;
 - 3) specyfikę wyrobu akcyzowego;
 - 4) rodzaje dokumentów przewozowych, na podstawie których dokonuje się przemieszczania wyrobów akcyzowych.

Art. 7.

1. W eksporcie wyrobów akcyzowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem potwierdzenia przez urząd celny dokonania eksportu.
2. W imporcie wyrobów akcyzowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem:
 - 1) powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego albo
 - 2) objęcia wyrobów akcyzowych procedurą celną: uszlachetniania czynnego, odprawy czasowej lub przetwarzania pod kontrolą.
3. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego obowiązek podatkowy powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, będących przedmiotem tego nabycia, nie później jednak niż z dniem otrzymania faktury dokumentującej nabycie.
4. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia wykonania czynności.

Art. 8.

1. Dla wymiaru akcyzy stawki akcyzy są wyrażane:
 - 1) w procencie podstawy opodatkowania;
 - 2) w kwocie na jednostkę wyrobu;
 - 3) w procencie maksymalnej ceny detalicznej;
 - 4) w kwocie na jednostkę wyrobu i w procencie maksymalnej ceny detalicznej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podstawą opodatkowania jest kwota należna z tytułu sprzedaży wyrobów akcyzowych pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy, należne od tych wyrobów.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podstawą opodatkowania jest ilość wyrobów akcyzowych.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podstawą opodatkowania jest cena detaliczna wyznaczona i wydrukowana na opakowaniu jednostkowym.
5. Jeżeli nie można określić kwoty należnej z tytułu sprzedaży wyrobu akcyzowego to podstawę opodatkowania ustala się na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości lub na rynku krajowym w dniu powstania obowiązku podatkowego pomniejszonych o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.

Art. 9.

Podstawą dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do obniżenia stawek akcyzy określonych w dziale III są założenia ustawy budżetowej na dany rok oraz wysokość stawek minimalnych wynikających z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej.

Art. 10.

1. W imporcie podstawą opodatkowania akcyzą jest wartość celna wyrobów akcyzowych powiększona o należne cło.
2. Jeżeli przedmiotem dopuszczenia do obrotu są produkty kompensacyjne powstałe w wyniku procedury uszlachetnienia biernego, podstawą opodatkowania jest różnica pomiędzy wartością celną produktów kompensacyjnych dopuszczonych do obrotu, a wartością wyrobów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.
3. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego podstawą opodatkowania jest kwota jaką nabywca jest zobowiązany zapłacić za wyroby akcyzowe.

Rozdział 3

Podatnicy akcyzy. Właściwość organów podatkowych

Art. 11.

1. Podatnikami akcyzy są osoby fizyczne, osoby prawne, oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, zwane dalej „podmiotami”, które dokonują czynności podlegających opodatkowaniu.
2. Podatnikami są również podmioty nabywające lub posiadające wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie pobrano akcyzy lub pobrano w kwocie niższej niż należna.

Art. 12.

Organy egzekucyjne, określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne, w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego, są płatnikami akcyzy od sprzedaży wyrobów akcyzowych dokonywanej w trybie egzekucji.

Art. 13.

1. Organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwy ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu.
2. Jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu są wykonywane na terenie właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, właściwość miejscową ustala się:
 - 1) dla osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej – ze względu na ich siedzibę;
 - 2) dla osób fizycznych – ze względu na ich miejsce zamieszkania.
3. W przypadku importu organem podatkowym w zakresie akcyzy jest naczelnik urzędu celnego właściwy, na podstawie przepisów prawa celnego, do wymiaru należności celnych.
4. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzwspólnotowego poza prowadzoną działalnością gospodarczą lub dokonują tego nabycia nie prowadząc działalności gospodarczej, organem podatkowym jest naczelnik urzędu celnego właściwy ze względu na ich miejsce zamieszkania.
5. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1–4, organem podatkowym jest Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie.
6. Zadania w zakresie akcyzy w obrocie krajowym, wykonują naczelnicy urzędów celnych i dyrektorzy izb celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy w obrocie krajowym oraz terytorialny zasięg ich działania, ze szczególnym uwzględnieniem wielkości i ilości podatników akcyzy prowadzących działalność na danym obszarze.

Art. 14.

1. Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych są obowiązani przed dniem dokonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu dla podatnika naczelnikowi urzędu celnego. Zgłoszenie rejestracyjne zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.
2. Właściwy naczelnik urzędu celnego pisemnie potwierdza przyjęcie zgłoszenia rejestracyjnego podatnika.
3. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym ulegną zmianie, podatnik jest obowiązany zgłosić zmianę do urzędu celnego w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

Art. 15.

1. Urząd celny prowadzi rejestr podatników akcyzy. Rejestr ten zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.
2. Na wniosek zainteresowanego właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, że podatnik jest zarejestrowanym podatnikiem akcyzy. Zainteresowanym jest każdy mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowanym podatniku.

Art. 16.

1. Jeżeli podatnik akcyzy zaprzestał wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności naczelnikowi urzędu celnego, który dokonał rejestracji; zgłoszenie stanowi podstawę dla naczelnika urzędu celnego do wykreślenia podatnika z rejestru podatników akcyzy.
2. W przypadku zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez podatnika akcyzy, zgłoszenia o zaprzestaniu działalności dokonuje jego następcą prawny lub inne osoby, które na podstawie odrębnych przepisów przejmują prawa i obowiązki podatnika.
3. W przypadku, gdy zaprzestanie wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej nie zostało zgłoszone zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy naczelnik urzędu celnego, który dokonał rejestracji, może z urzędu wykreślić podatnika z rejestru. W przypadku wykreślenia podatnika, właściwy naczelnik urzędu celnego powiadamia go o dokonaniu tej czynności.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego, wzór potwierdzenia zgłoszenia oraz wzór zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniając w szczególności zapewnienie prawidłowej identyfikacji podatników.

Rozdział 4

Deklaracja podatkowa. Terminy płatności akcyzy

Art. 17.

1. Podatnicy akcyzy są obowiązani składać w urzędzie celnym deklaracje podatkowe dla akcyzy, zwane dalej „deklaracjami podatkowymi”, za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podatników, w zakresie dokonywanego przez nich importu.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, uwzględniając konieczność przedstawienia objaśnień, co do sposobu prawidłowego składania deklaracji podatkowych, terminu i miejsca ich składania, pouczenia podatnika o odpowiedzialności za niezłożenie deklaracji podatkowych, jak również zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości podatku akcyzowego.

Art. 18.

1. Podatnicy są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwej izby celnej.
2. W przypadku wyrobów akcyzowych zharmonizowanych podatnicy są również obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne.
3. Wstępne wpłaty akcyzy za okresy dzienne powinny być dokonywane nie później niż 25 dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy. Wpłaty dzienne dokonywane w miesiącu rozliczeniowym pomniejszają należną za miesiąc rozliczeniowy akcyzę.
4. Przepis ust. 1-3 nie dotyczy akcyzy płaconej przez podatników od dokonywanego przez nich importu.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki dokonywania rozliczeń oraz dłuższe niż wymienione w ust. 1-3 okresy płatności akcyzy, uwzględniając w szczególności sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy, a także częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie.

Rozdział 5

Postępowanie w przypadku importu wyrobów akcyzowych

Art. 19.

1. Podatnicy dokonujący importu wyrobów akcyzowych są obowiązani do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy w zgłoszeniu celnym, z uwzględnieniem obowiązujących stawek.
2. Jeżeli w wyniku weryfikacji zgłoszenia celnego organ celny stwierdzi, iż kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo naczelnik urzędu celnego wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy w prawidłowej wysokości. Naczelnik urzędu celnego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych.
3. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do naczelnika urzędu celnego – w trybie i na zasadach określonych w przepisach prawa celnego – o uznanie zgłoszenia celnego za nieprawidłowe w części dotyczącej kwoty akcyzy. Prawidłowego określenia akcyzy dokonuje naczelnik urzędu celnego w drodze decyzji.
4. W przypadkach innych niż określone w ust. 1-3 kwotę akcyzy należnej z tytułu importu wyrobów akcyzowych określa naczelnik urzędu celnego w drodze decyzji.
5. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celnego, podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ.

Art. 20.

1. Podatnik dokonujący importu wyrobów akcyzowych jest obowiązany do zapłacenia akcyzy w terminie i na warunkach określonych w przepisach prawa celnego dla należności celnych.
2. Podatnik jest obowiązany do zapłaty kwoty należnej akcyzy również, gdy towary zostały zwolnione od cła lub stawki celne zostały zawieszony albo obniżony do zerowej stawki celnej.
3. Naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy, o ile nie została ona uiszczona, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

Art. 21.

1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie w odniesieniu do importu stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.
2. Jeżeli, zgodnie z przepisami prawa celnego, powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do zweryfikowania należności podatkowych – naczelnik urzędu celnego może wydać decyzję w sprawie zgłoszenia celnego dla potrzeb prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych.

3. W przypadku, gdy w wyniku weryfikacji zgłoszenia celnego okaże się, że kwota akcyzy została nadpłacona, podatnikowi przysługuje zwrot nadpłaconej akcyzy na zasadach i w trybie określonym w przepisach Ordynacji podatkowej.

4. Do przedawnienia należności z tytułu akcyzy stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej.

Rozdział 6

Zwolnienia

Art. 22.

1. Zwalnia się od akcyzy eksport wyrobów akcyzowych.

2. Ulgi i ogólne zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do akcyzy.

Art. 23.

1. Zwolnienie od akcyzy może być stosowane również:

- 1) w przypadku gdy na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są objęte zawieszającą procedurą celną lub zwolnione od cła;
- 2) jeżeli uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa lub ochroną środowiska;
- 3) jeżeli wynika z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej;
- 4) jeżeli wynika z umów międzynarodowych;
- 5) wobec organizacji międzynarodowych, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz członków personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego pobytu na terytorium kraju – w zakresie, jaki wynika z porozumień międzynarodowych i zasady wzajemności;
- 6) w przypadku gdy mogłoby to prowadzić do podwójnego opodatkowania tych samych wyrobów akcyzowych.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być całkowite lub częściowe. Zwolnienie może być realizowane również przez zwrot kwoty akcyzy.

3. Wyroby akcyzowe zharmonizowane zwolnione od akcyzy podlegają szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zwolnień od akcyzy oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi oraz możliwość sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego, a także wpływ czynników losowych i sił wyższych na powstawanie ubytków wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

DZIAŁ II

Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi

Rozdział 1

Procedura zawieszenia poboru akcyzy

Art. 24.

1. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych jest zawieszony, jeżeli wyroby są:
 - 1) produkowane, przetwarzane, magazynowane w składzie podatkowym;
 - 2) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju;
 - 3) zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub dostarczane nabywcom upoważnionym do nabycia zwolnionego od akcyzy wyrobu.
2. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych jest również zawieszony, jeżeli wyroby są:
 - 1) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium Wspólnoty Europejskiej;
 - 2) eksportowane ze składu podatkowego do odbiorcy na terytorium państwa trzeciego, a przewóz tych wyrobów odbywa się przez terytorium Wspólnoty Europejskiej;
 - 3) dostarczane ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe organy podatkowe państwa członkowskiego do stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
 - 4) nabywane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na terytorium kraju przez prowadzącego skład podatkowy.
3. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych może być również zawieszony, jeżeli wyroby te są objęte zawieszającą procedurą celną albo otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając międzynarodowe przepisy celne dotyczące procedur zawieszających i przepisy dotyczące ułatwień transportowych.

Art. 25.

1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z prowadzeniem składu podatkowego to warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest posiadanie przez podatnika zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.
2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy zarejestrowanego handlowca, nie zarejestrowanego handlowca w dostawie wewnątrzspółnotowej to warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest posiadanie przez nabywcę upoważnienia właściwych organów podatkowych państwa członkowskiego do odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia akcyzy.
3. Warunkiem zawieszenia poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych zwolnionych ze względu na ich przeznaczenie jest posiadanie przez podatnika zaświadczenia potwierdzającego zamówienie na odbiór wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wydanego przez właściwego naczelnika urzędu celnego.
4. Procedura zawieszenia poboru akcyzy, może być zastosowana, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:
 - 1) do przewożonych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych jest dołączony administracyjny dokument towarzyszący;
 - 2) podatnik złoży we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenie akcyzowe.
5. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się wobec wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oznaczonych znakami akcyzy w dostawie wewnątrzspółnotowej i

obrocie krajowym, z wyjątkiem przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych pomiędzy składami podatkowymi tego samego podatnika.

6. Podmioty wykonujące czynności w procedurze zawieszenia poboru akcyzy są objęte przepisami o szczególnym nadzorze podatkowym.

Art. 26.

Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje w przypadku:

- 1) otrzymania przez podatnika administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez nabywcę; zobowiązanie podatkowe w akcyzie ciężące na tym podatniku wygasa z dniem otrzymania przez podatnika administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru tych wyrobów przez nabywcę;
- 2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy; obowiązek podatkowy powstaje w dniu wyprowadzenia tych wyrobów poza teren składu podatkowego;
- 3) wyrobów akcyzowych zharmonizowanych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli wyroby te zostały zużyte w innym celu; obowiązek podatkowy powstaje z dniem ich zużycia;
- 4) zużycia wyrobu akcyzowego zharmonizowanego w składzie podatkowym, z wyjątkiem przypadków gdy wyrób ten jest przeznaczony do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego zharmonizowanego; obowiązek podatkowy powstaje z dniem ich zużycia.

Art. 27.

1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również w przypadku:

- 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego;
 - 2) zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
 - 3) z chwilą likwidacji przedsiębiorstwa podatnika.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani:
- 1) sporządzić spis z natury, w terminie 30 dni od dnia cofnięcia zezwolenia, zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub likwidacji przedsiębiorstwa;
 - 2) zawiadomić właściwy urząd celny o sporządzonym spisie z natury, ustalonej wartości wyrobów akcyzowych zharmonizowanych i kwocie należnej akcyzy, w terminie 14 dni od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje w dniu sporządzenia spisu z natury, nie później jednak niż 30 dnia od dnia cofnięcia zezwolenia, zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub likwidacji przedsiębiorstwa podatnika.
4. Jeżeli spis z natury nie został sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub został sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu celnego określa:
- 1) wartość wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w drodze oszacowania oraz
 - 2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie
- przy zastosowaniu najwyższej dla danego wyrobu akcyzowego zharmonizowanego stawki akcyzy, obowiązującej w dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy w akcyzie.

Rozdział 2

Składy podatkowe

Art. 28.

1. W składzie podatkowym może być wykonywana: produkcja, przetwarzanie, magazynowanie, przyjmowanie i wysyłka wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
2. Produkcja, przetwarzanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym.
3. Prowadzącym skład podatkowy może być wyłącznie podmiot posiadający zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.
4. W składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wymogi dotyczące miejsca, w którym wyroby akcyzowe zharmonizowane będą magazynowane, uwzględniając:
 - 1) specyfikę produkcji i obrotu poszczególnych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 2) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i dozoru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 3) specyfikę zastosowanych środków transportu stosowanych dla przewozu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Art. 29.

Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest udzielane podmiotom, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) prowadzą działalność polegającą na produkcji, przetwarzaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 2) są podatnikami podatku od towarów i usług;
- 3) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe;
- 4) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa ani składkami na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe, likwidacyjne lub układowe;
- 5) złożyły zabezpieczenie akcyzowe;
- 6) nie zostało im cofnięte zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, koncesja lub pozwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych ze względu na naruszenie przepisów w okresie ostatnich 3 lat.

Art. 30.

1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podatnika.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców, numer identyfikacyjny „REGON” oraz określenie rodzaju i zakresu wykonywania działalności gospodarczej, na którą jest wydawane zezwolenie.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się w szczególności plan składu podatkowego oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 29.

4. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

Art. 31.

Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) numeru akcyzowego;
- 2) rodzaju prowadzonej działalności;
- 3) rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 4) miejsc, w których będzie prowadzona działalność wraz z numerami akcyzowymi tych miejsc;
- 5) rodzaju i wysokości zabezpieczenia akcyzowego, a także terminu obowiązywania zabezpieczenia.

Art. 32.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego nadaje numer akcyzowy.
2. W przypadku gdy podmiot prowadzi działalność w kilku składach zlokalizowanych w różnych miejscach, zezwolenie oraz numer akcyzowy są wydawane odrębnie dla każdego składu.
3. Podatnik jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy w dokumencie towarzyszącym oraz innych dokumentach przewozowych.
4. W przypadku gdy podatnik posiada więcej niż jeden skład podatkowy jest obowiązany w deklaracji podatkowej wykazywać wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi komputerową bazę danych, która zawiera wykaz podmiotów prowadzących skład podatkowy, miejsc zatwierdzonych jako skład podatkowy oraz zarejestrowanych handlowców.
6. Wykazy, o których mowa w ust. 5, zawierają w szczególności:
 - 1) dane identyfikacyjne podatnika, siedzibę i adres, określenie rodzaju prowadzonej działalności oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 2) numer akcyzowy podmiotów prowadzących skład podatkowy, miejsc zatwierdzonych jako skład podatkowy oraz zarejestrowanych handlowców.
7. Dane z wykazów w zakresie potwierdzania numerów akcyzowych podmiotów, o których mowa w ust. 6, są:
 - 1) potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów;
 - 2) udostępniane właściwym władzom państw członkowskich.

Art. 33.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w przypadku, gdy udzielenie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego, a także gdy proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy albo stan ich wyposażenia uniemożliwi urzędowi celnemu sprawowanie szczególnego nadzoru podatkowego.
2. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:

- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
 - 2) prowadzący skład podatkowy prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub otrzymanym zezwoleniem;
 - 3) utraciło ważność złożone zabezpieczenie akcyzowe lub jego wysokość jest niewystarczająca na zabezpieczenie w pełnej kwocie zobowiązania podatkowego, a prowadzący skład nie uzupełnił jego w terminie pomimo wezwania;
 - 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 29.
3. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podatnika.
4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła informację o cofnięciu tego zezwolenia właściwemu organowi koncesyjnemu lub zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 34.

1. W przypadku wyprowadzenia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych ze składu podatkowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy prowadzący skład podatkowy jest zobowiązany wystawić administracyjny dokument towarzyszący.
2. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do prowadzenia ewidencji ilościowej lub ilościowo-wartościowej umożliwiającej:
 - 1) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, pozostających w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz wyłączonych z tej procedury;
 - 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy należnej do zapłaty oraz kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu;
 - 3) określenie ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
3. Druki administracyjnego dokumentu towarzyszącego są wydawane przez naczelnika urzędu celnego po uprzednim ich zaewidencjonowaniu.
4. Zwrot administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych stanowi zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji ilościowej lub ilościowo - wartościowej, o której mowa w ust. 2, wzór formularza administracyjnego dokumentu towarzyszącego, sposób ewidencji i obiegu kart administracyjnego dokumentu towarzyszącego oraz terminy ich zwrotu, uwzględniając konieczność zapewnienia przepływu informacji w zakresie przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, od których nie zapłacono akcyzy.

Rozdział 3

Zarejestrowani handlowcy

Art. 35.

1. Naczelnik urzędu celnego może na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu wydać zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy .

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców, oraz numer identyfikacyjny „REGON”.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się w szczególności plan miejsca odbioru i przechowywania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych nabytych przez zarejestrowanego handlowca oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 29 pkt 2-6.
4. Zezwolenie jest udzielane podmiotom, które spełniają warunki wymienione w art. 29 pkt 2-6.
5. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.
6. Do odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy stosuje się odpowiednio art. 33.

Art. 36.

Zezwolenie na prowadzenie działalności jako zarejestrowany handlowiec zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) numeru akcyzowego;
- 2) rodzaju prowadzonej działalności;
- 3) rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 4) miejsc, w których będą odbierane i przechowywane wyroby akcyzowe zharmonizowane wraz z numerami akcyzowymi tych miejsc;
- 5) rodzaju i wysokości zabezpieczenia akcyzowego, a także terminu obowiązywania zabezpieczenia.

Art. 37.

1. Zarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
2. Obowiązek podatkowy dla zarejestrowanych handlowców powstaje z dniem nabycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
3. Za datę nabycia uważa się dzień, w którym wyroby akcyzowe zharmonizowane zostały wprowadzone na miejsce, określone w zezwoleniu, o którym mowa w art. 36 pkt 4.
4. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany:
 - 1) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym;
 - 2) prowadzić ewidencję nabytych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
5. Zarejestrowany handlowiec powinien posiadać wyodrębnione miejsce przeznaczone do odbierania i przechowywania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymogi dotyczące miejsca, w którym będą odbierane i przechowywane wyroby akcyzowe zharmonizowane nabyte przez zarejestrowanego handlowca;
 - 2) sposób prowadzenia ewidencji nabytych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 3) poziom minimalnej kwoty zabezpieczenia akcyzowego.
7. Określając poziom minimalnej kwoty zabezpieczenia akcyzowego minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni rodzaj wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, a ustalając wymogi dotyczące miejsca, w którym będą odbierane i przechowywane wyroby

akcyzowe zharmonizowane, konieczność zapewnienia właściwej kontroli i dozoru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Rozdział 4

Niezarejestrowani handlowcy

Art. 38.

1. Naczelnik urzędu celnego może na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu wydać jednorazowe zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy .
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców, oraz numer identyfikacyjny „REGON”.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się w szczególności opis miejsca odbioru oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 29 pkt 2-4 i 6.
4. Jednorazowe zezwolenie jest udzielane podmiotom, które spełniają warunki wymienione w art. 29 pkt 2–4 i 6.
5. Do odmowy lub cofnięcia jednorazowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy stosuje się odpowiednio art. 33.

Art. 39.

Jednorazowe zezwolenie na prowadzenie działalności jako niezarejestrowany handlowiec zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) rodzaju prowadzonej działalności;
- 2) rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 3) miejsca odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych nabywanych przez niezarejestrowanego handlowca;
- 4) rodzaju i wysokości jednorazowego zabezpieczenia.

Art. 40.

1. Niezarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
2. Obowiązek podatkowy dla niezarejestrowanego handlowca powstaje z dniem nabycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
3. Za datę nabycia uważa się dzień, w którym wyroby akcyzowe zharmonizowane zostały wprowadzone na miejsce odbioru, określone w zezwoleniu, o którym mowa w art. 39 pkt 3.
4. Niezarejestrowany handlowiec jest obowiązany:
 - 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć jednorazowe zabezpieczenie w formie depozytu w gotówce lub gwarancji bankowej;
 - 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym;
 - 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy na terytorium kraju w terminie 3 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego;

- 4) prowadzić ewidencję nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
5. Niezarejestrowany handlowiec powinien posiadać wyodrębnione miejsce przeznaczone do odbierania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) minimalną kwotę jednorazowego zabezpieczenia składanego przez niezarejestrowanego handlowca;
 - 2) wymogi dotyczące miejsca, w którym będą odbierane wyroby akcyzowe zharmonizowane nabyte przez niezarejestrowanego handlowca.
7. Określając poziom minimalnej kwoty jednorazowego zabezpieczenia minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni rodzaj wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, a ustalając wymogi dotyczące miejsca, w którym będą odbierane wyroby akcyzowe zharmonizowane konieczność zapewnienia właściwej kontroli i dozoru tych wyrobów.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym, wzór deklaracji uproszczonej oraz sposób prowadzenia ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, uwzględniając, w szczególności konieczność zapewnienia informacji w zakresie ilości nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Rozdział 5

Zabezpieczenie akcyzowe

Art. 41.

1. Prowadzący skład podatkowy, zarejestrowani handlowcy, a także podmioty które nabywają w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe zharmonizowane zwolnione z akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz przedstawiciele podatkowi są obowiązani do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej zobowiązanie podatkowe.
2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony lub nieoznaczony.
3. Naczelnik urzędu celnego może wyrazić zgodę, aby zabezpieczenie akcyzowe zostało złożone przez osobę trzecią zamiast podmiotu, od którego jest wymagane złożenie zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 42.

1. Naczelnik urzędu celnego może zwolnić podmiot prowadzący skład podatkowy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przy korzystaniu z procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane w formie decyzji podmiotom spełniającym następujące warunki:
 - 1) mają swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w kraju;
 - 2) korzystają z procedury zawieszenia poboru akcyzy od co najmniej roku;
 - 3) ich sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych;
 - 4) nie naruszyły w sposób istotny przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych w okresie ostatnich 3 lat;
 - 5) zobowiązały się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie naczelnika urzędu celnego, kwoty należnej z tytułu powstania zobowiązania podatkowego.
3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest wydawana na pisemny wniosek podatnika.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien w szczególności zawierać określenie rodzaju prowadzonej działalności, wielkości planowanych obrotów oraz wysokości kwoty zwolnienia.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2.
6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku procedury zawieszenia poboru akcyzy stosowanej dla dostawy i nabycia wewnątrzwspólnotowego.
7. Naczelnik urzędu celnego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 2.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowy sposób wydawania i cofania zwolnień, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności rodzaj prowadzonej działalności oraz wysokość zobowiązania podatkowego.

Art. 43.

1. Naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia akcyzowego na poziomie równym:
 - 1) wysokości zobowiązania podatkowego, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia akcyzowego;
 - 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z zobowiązania podatkowego.
2. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie akcyzowe, którego wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmiot, o którym mowa w art. 41 ust. 1, jest zobowiązany do oszacowania wysokości takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie jego zobowiązania podatkowego.
3. Na wniosek prowadzącego skład podatkowy właściwy naczelnik urzędu celnego może wyrazić zgodę na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego należności akcyzowych.
4. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zwrócić zabezpieczenie ryczałtowe jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie lub nie może już powstać.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których można stosować zabezpieczenie ryczałtowe oraz sposób ustalania wysokości tego zabezpieczenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu zabezpieczenia ryczałtowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia należności akcyzowych.

Art. 44.

Zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone w formie:

- 1) depozytu w gotówce lub
- 2) gwarancji bankowej bądź ubezpieczeniowej.

Art. 45.

1. Depozyt w gotówce powinien zostać złożony w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
2. Za równoważne z depozytem w gotówce uważa się złożenie:
 - 1) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
 - 2) innego dokumentu mającego wartość płatniczą.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i miejsce złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumentu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, które mogą być przyjmowane przez naczelnika urzędu celnego,

uwzględniając warunki zabezpieczenia, w pełnej wysokości, kwot wynikających z zobowiązania podatkowego.

Art. 46.

1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia solidarnie z podatnikiem, bezwarunkowo i nieodwołalnie na każde wezwanie naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.
2. Gwarantem może być tylko osoba trzecia, mająca swoją siedzibę w kraju lub działający w kraju oddział banku zagranicznego lub innej instytucji finansowej, które ze względu na swoją sytuację finansową gwarantują realizację zobowiązań, wynikających z zabezpieczenia akcyzowego.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ustala, w drodze rozporządzenia, wykaz gwarantów, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności możliwość realizacji zobowiązań gwarantów.

Art. 47.

Podmioty zobowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego mogą wybrać formę zabezpieczenia spośród form określonych w art. 44.

Art. 48.

1. Naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi że nie zapewni ono pokrycia w całości kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego.
2. Naczelnik urzędu celnego może odmówić przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ona w sposób pełny pokrycia w terminie kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego.

Art. 49.

1. Jeżeli naczelnik urzędu celnego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w całości lub w terminie kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego, jest zobowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.
2. W przypadku nie dokonania przez podatnika czynności, o których mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego wzywa gwaranta do zapłaty kwoty wynikającej z zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 50.

1. Zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone dopóki zobowiązanie podatkowe nie wygaśnie lub nie będzie mogło powstać.
2. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie częściowo lub nie będzie mogło już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie może zostać częściowo zwrócone podatnikowi na jego wniosek.
3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie zostaje niezwłocznie zwrócone.

Art. 51.

Od kwoty zwracanego zabezpieczenia akcyzowego nie przysługują odsetki.

Rozdział 6

Procedura przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą

Art. 52.

1. Dostawa lub nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, od których została zapłacona akcyza, jest dokonywana na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Uproszczony dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku gdy dokument ten zawiera takie same dane jakie są wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz sposób obiegu uproszczonego dokumentu towarzyszącego, w tym przypadki, w których urząd celny potwierdza nabycie wewnątrzwspólnotowe, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia przepływu informacji w zakresie przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Art. 53.

1. W przypadku gdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą nabywa wyroby akcyzowe zharmonizowane z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju jest obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
- 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym;
- 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy na terytorium kraju w terminie 10 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego;
- 4) prowadzić ewidencję nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą, nie później jednak niż w 7 dniu po dniu dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym i wzór deklaracji uproszczonej oraz sposób prowadzenia ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, uwzględniając, w szczególności, konieczność zapewnienia informacji w zakresie ilości nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 54.

1. Nie podlegają akcyzie wyroby akcyzowe zharmonizowane z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego nabywane przez podmiot będący osobą fizyczną i przywożone przez tę osobę na własny użytek w ramach norm określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 3.

2. W przypadku przywozu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w ilościach ponad normy określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 3, obowiązek podatkowy powstaje w dniu nabycia tych wyrobów. Przepis art. 53 ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, normy wyrobów akcyzowych zharmonizowanych nie podlegających akcyzie przywożonych przez osoby fizyczne, uwzględniając:

- 1) ilość wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 2) rodzaj wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 3) sposób wprowadzenia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na terytorium kraju.

Art. 55.

1. Jeżeli podmiot będący osobą fizyczną nabywa wyroby akcyzowe zharmonizowane z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego i wyroby te są jej dostarczane na terytorium kraju, to takie nabycie może być dokonane wyłącznie za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego.

2. Przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju wyznacza sprzedawca.

3. Przedstawicielem podatkowym jest prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany handlowiec.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy ciąży solidarnie na przedstawicielu podatkowym i sprzedawcy; obowiązek podatkowy powstaje z dniem dostarczenia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych do odbiorcy na terytorium kraju.

Art. 56.

1. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:

- 1) uzyskać zezwolenie od naczelnika urzędu celnego na dokonywanie czynności w formie przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju;
- 2) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na terytorium kraju zgłaszać każdą przesyłkę takich wyrobów właściwemu naczelnikowi urzędu celnego i składać w imieniu sprzedawcy zabezpieczenie akcyzowe;
- 3) dokonywać zapłaty należnej akcyzy;
- 4) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację podatkową;
- 5) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę, którego jest przedstawicielem.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe czynności dokonywane w formie przedstawiciela podatkowego oraz sposób prowadzenia ewidencji określonej w ust. 1 pkt 5, uwzględniając, w szczególności konieczność zapewnienia informacji w zakresie ilości nabywanych za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego wyrobów akcyzowych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 57.

1. Zezwolenie na dokonywanie czynności w formie przedstawiciela podatkowego wydaje naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek sprzedawcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności dane identyfikacyjne sprzedawcy, jego siedzibę i adres, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej oraz dane identyfikacyjne osoby wskazanej jako przedstawiciel podatkowy, o których mowa w art. 35 ust. 2, oraz oświadczenie o wyrażeniu zgody przez osobę wskazaną jako przedstawiciel podatkowy.

3. Sprzedawca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni od dnia w którym nastąpiła zmiana.

4. Zezwolenie jest udzielane podmiotom, o których mowa w art. 55 ust. 3.
5. Do odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia na dokonywanie czynności w formie przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio art. 33.

Art. 58.

1. Podmiot, który dostarczył wyroby akcyzowe zharmonizowane na terytorium państwa członkowskiego, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, jest uprawniony do złożenia wniosku o zwrot tej akcyzy.
2. Zwrot przysługuje również w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju.
3. Zwrotowi nie podlega akcyza od dostaw wewnątrzspółnotowych i eksportu wyrobów oznaczonych znakami akcyzy.
4. Naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając, w szczególności dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy w państwach członkowskich lub eksport.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy, terminy zwrotu, minimalną kwotę zwrotu, wzór wniosku o zwrot oraz wykaz dokumentów w odniesieniu do dostaw wewnątrzspółnotowych oraz eksportu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, uwzględniając:
 - 1) sytuację gospodarczą poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
 - 2) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi;
 - 3) konieczność zapewnienia informacji w zakresie ilości dostarczanych lub eksportowanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 4) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy.

Rozdział 7

Zezwolenia

Art. 59.

1. Zezwolenia na:
 - 1) prowadzenie składu podatkowego;
 - 2) prowadzenie działalności jako zarejestrowany handlowiec;
 - 3) prowadzenie działalności jako niezarejestrowany handlowiec;
 - 4) dokonywanie czynności w formie przedstawiciela podatkowego
- są wydawane w formie decyzji administracyjnej.
2. Do postępowania w sprawach zezwoleń stosuje się przepisy działu IV Ordynacji podatkowej.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy sposób udzielania oraz cofania zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego, na prowadzenie działalności jako zarejestrowany handlowiec, na prowadzenie działalności jako niezarejestrowany handlowiec, a także na dokonywanie czynności w formie przedstawiciela podatkowego;
 - 2) wzór wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, na prowadzenie działalności jako zarejestrowany handlowiec, na prowadzenie działalności jako niezarejestrowany handlowiec oraz na dokonywanie czynności w formie

przedstawiciela podatkowego, a także rodzaje dokumentów, które powinny być dołączane do tych wniosków.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności:

- 1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi;
- 2) sytuację gospodarczą poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
- 3) potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podatniku wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego, warunków działania podmiotu oraz warunków sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego;
- 4) konieczność zapewnienia swobody przepływu wyrobów akcyzowych.

DZIAŁ III

Przepisy szczegółowe

Rozdział 1

Paliwa silnikowe, oleje opałowe i gaz

Art. 60.

1. Do paliw silnikowych i olejów opałowych w rozumieniu ustawy zalicza się:

- 1) ropę naftową oznaczoną symbolem PKWiU 11.10.10 i kodem PCN 2709 00 oraz gaz ziemny oznaczony symbolem PKWiU 11.10.20 i kodami PCN 2711 11 00 0 i 2711 21 00 0;
- 2) smołę destylowaną z węgla, lignitu lub torfu i inne smoły mineralne oznaczone symbolem PKWiU 23.10.20 i kodem PCN 2706 00 00 0;
- 3) produkty rafinacji ropy naftowej oznaczone symbolem PKWiU 23.20 i kodami PCN 2710; 2711 (z wyłączeniem 2711 11 00 0 i 2711 21 00 0) oraz 2712, z wyłączeniem wyrobów oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.32 i kodem PCN 2713;
- 4) węglowodory acykliczne oznaczone symbolem PKWiU 24.14.11 i kodem PCN 2901;
- 5) cykloheksan oznaczony symbolem PKWiU 24.14.12-13.00 i kodem PCN 2902 11 00 0, pozostałe oznaczone symbolem PKWiU 24.14.12-15.3 i kodem PCN 2902 19 90 0, benzen oznaczony symbolem PKWiU 24.14.12-23 i kodem PCN 2902 20 00 0, toluen oznaczony symbolem PKWiU 24.14.12-25 i kodem PCN 2902 30 00 0, o-ksylen oznaczony symbolem PKWiU 24.14.12-43.00 i kodem PCN 2902 41 00 0, p-ksylen oznaczony symbolem PKWiU 24.14.12-45.00 i kodem PCN 2902 43 00 0, m-ksylen oznaczony symbolem PKWiU 24.14.12-47.10 i kodem PCN 2902 42 00 0 oraz mieszaniny izomerów ksylenu oznaczone symbolem PKWiU 24.14.12-47.2 i kodem PCN 2902 44 00 0;
- 6) benzol oznaczony symbolem PKWiU 24.14.73-20 i kodem PCN 2707 10, toluol oznaczony symbolami PKWiU 24.14.73-30.1 i 24.14.73-30.2 oraz kodem PCN 2707 20, ksyloł oznaczony symbolami PKWiU 24.14.73-30.3 i 24.14.73-30.4 oraz kodem PCN 2707 30, mieszaniny węglowodorów aromatycznych pozostałe oznaczone symbolem PKWiU 24.14.73-40.3 i kodem PCN 2707 50, oleje kreozotowe oznaczone symbolem PKWiU 24.14.73-65 i kodem PCN 2707 91 00 0, oleje surowe lekkie oznaczone

symbolem PKWiU 24.14.73-67.1 i kodem PCN 2707 99 11 0 oraz oleje surowe pozostałe oznaczone symbolem PKWiU 24.14.73-67.2 i kodem PCN 2707 99 19 0;

- 7) preparaty smarowe do obróbki materiałów włókienniczych o zawartości olejów z ropy naftowej w masie mniejszej niż 70% oznaczone symbolem PKWiU 24.66.31-55.00 i kodem PCN 3403 11 00 0 oraz preparaty smarowe, o zawartości olejów z ropy naftowej w masie mniejszej niż 70%, pozostałe oznaczone symbolem PKWiU 24.66.31-57 i kodem PCN 3403 19;
- 8) preparaty przeciwstukowe, dodatki do olejów mineralnych itp. oznaczone symbolem PKWiU 24.66.32 i kodem PCN 3811;
- 9) alkilobenzeny mieszane, alkilonaftaleny mieszane, inne niż te z pozycji PKWiU 24.14.12; PCN 2707 lub PKWiU 24.14.73; PCN 2902, oznaczone symbolem PKWiU 24.66.46-70 i kodem PCN 3817 00;
- 10) mieszanki bitumiczne na naturalnym asfalcie lub naturalnym bitumie, na bitumie naftowym, smole mineralnej, paku smołowym oznaczone symbolem PKWiU 26.82.13 i kodem PCN 2715 00 00 0;
- 11) pozostałe wyroby przeznaczone do użycia jako paliwa silnikowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, bez względu na symbol PKWiU i kod PCN.

2. Olejami opałowymi są również inne wyroby, z wyjątkiem węgla, koksu, torfu i innych porównywalnych z nimi węglowodorów stałych oraz gazu ziemnego, służące do celów opałowych; ciężkimi olejami opałowymi są oleje opałowe, w których zawartość siarki przekracza 3%.

Art. 61.

1. Producentem paliw silnikowych, w rozumieniu ustawy jest również podmiot, który wytwarza paliwa silnikowe w drodze mieszania lub przeklasyfikowania komponentów paliwowych, a także który dokonuje rozlewu gazu płynnego.
2. Producentem olejów opałowych, w rozumieniu ustawy, jest również podmiot, który wytwarza oleje opałowe w drodze mieszania lub przeklasyfikowania komponentów paliwowych, a także który dokonuje rozlewu gazu płynnego oraz barwienia i znakowania olejów opałowych.

Art. 62.

Podstawą opodatkowania paliw silnikowych i olejów opałowych jest ilość litrów gotowego wyrobu w temperaturze 15°C, a w przypadku ciężkich olejów opałowych, gazu płynnego i metanu jest ilość kilogramów gotowego wyrobu.

Art. 63.

1. Stawka akcyzy dla paliw silnikowych i olejów opałowych wynosi 2000 zł od 1000 litrów gotowego wyrobu, a w przypadku ciężkich olejów opałowych, gazu płynnego i metanu 700 zł od 1000 kilogramów gotowego wyrobu.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy, określone w ust. 1, oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, uwzględniając:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;

- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, a także udział w tych wyrobach komponentów wytwarzanych z surowców odnawialnych.

Art. 64.

1. Dla celów kontroli obrotu paliwami silnikowymi i olejami opałowymi może zostać wprowadzony obowiązek ich znakowania i barwienia.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wprowadzając obowiązek znakowania i barwienia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i tryb znakowania i barwienia paliw silnikowych i olejów opałowych, uwzględniając, w szczególności techniczne możliwości w celu zapewnienia nieusuwalności znacznika i prawidłowego barwienia.

Rozdział 2

Napoje alkoholowe

Art. 65.

Do napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy zalicza się piwo, wino, napoje fermentowane, produkty pośrednie oraz alkohol etylowy.

Art. 66.

1. Piwem w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.96.10-00 i 15.98.12-50.30 oraz kodami PCN 2303 00 i 2202 90 10 0 lub wszelkie wyroby będące mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, oznaczone symbolem PKWiU 15.94.10 i kodem PCN 2206 00, w których rzeczywista zawartość alkoholu przekracza 0,5% objętości.
2. Producentem piwa, w rozumieniu ustawy, jest podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu piwa.
3. Podstawą opodatkowania piwa jest ilość hektolitrów gotowego wyrobu na 1 stopień Plato (°Plato).
4. Stawka akcyzy dla piwa wynosi 7 zł od 1 hektolitra za każdy °Plato gotowego wyrobu.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania podstawy opodatkowania piwa, uwzględniając podstawy opodatkowania stosowane w państwach członkowskich.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy, określone w ust. 4, a także określać warunki ich stosowania.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 67

1. Winem w rozumieniu ustawy są :
 - 1) wino niemusujące - wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.12 i 15.95.10 oraz kodami PCN 2204 i 2205 o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2 % do

- 15 % objętości, pod warunkiem, że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej, a także o rzeczywistej zawartości alkoholu od 15 % do 18 % objętości pod warunkiem, że wino takie nie zawiera żadnych dodatków wzbogacających oraz, że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej;
- 2) wino musujące - wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11 i 15.95.10 oraz kodami PCN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i 2205 o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2 % do 15 % objętości, pod warunkiem, że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej, znajdujące się w butelkach zamkniętych korkiem w kształcie grzybka, umocowanym za pomocą węzłów lub spinek, albo wykazujące nadciśnienie wynoszące co najmniej 3 bary, spowodowane obecnością dwutlenku węgla w roztworze.
2. Producentem wina, w rozumieniu ustawy, jest podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu wina.
 3. Podstawą opodatkowania wina jest ilość hektolitrów gotowego wyrobu.
 4. Stawka akcyzy dla wina wynosi 300 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.
 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy, określone w ust. 4, a także określać warunki ich stosowania.
 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 68.

1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:
 - 1) inne niemusujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.12 i 15.95.10 oraz kodami PCN 2204 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 67, a także wyroby oznaczone symbolem PKWiU 15.94.10 i kodem PCN 2206 00, o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2 % do 10 % objętości oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu powyżej 10% objętości, lecz nie więcej niż 15 % objętości, pod warunkiem, że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej;
 - 2) inne musujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11 i 15.95.10 oraz kodami PCN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i 2205, nie określone w art. 67, o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2 % do 15 % objętości, pod warunkiem, że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej, znajdujące się w butelkach zamkniętych korkiem w kształcie grzybka, umocowanym za pomocą węzłów lub spinek, albo wykazujące nadciśnienie wynoszące co najmniej 3 bary, spowodowane obecnością dwutlenku węgla w roztworze.
2. Producentem napojów fermentowanych, w rozumieniu ustawy, jest podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu napojów fermentowanych.
3. Podstawą opodatkowania napojów fermentowanych jest ilość hektolitrów gotowego wyrobu.
4. Stawka akcyzy dla napojów fermentowanych wynosi 300 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy, określone w ust. 4, a także określać warunki ich stosowania.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 69.

1. Produktami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2 % do 22 % objętości, oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11; 15.93.12; 15.94.10 i 15.95.10 oraz kodami PCN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10, 2204, 2206 00 i 2205 z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 66-68.
2. Producentem produktów pośrednich w rozumieniu ustawy jest podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu produktów pośrednich.
3. Podstawą opodatkowania produktów pośrednich jest ilość hektolitrów gotowego wyrobu.
4. Stawka akcyzy dla produktów pośrednich wynosi 300 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy, określone w ust. 4, a także określać warunki ich stosowania.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 70.

1. Alkoholem etylowym w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.91.10, 15.92.11 i 15.92.12 oraz kodami PCN 2208 i 2207, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego grupowania PKWiU i kodu PCN oraz napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony spirytus oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.91.10 i 15.92.11 oraz kodami PCN 2208 i 2207 10 00 0, a także wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 22 % objętości, oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11; 15.93.12; 15.94.10 i 15.95.10 oraz kodami PCN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10, 2204, 2206 00 i 2205.
2. Producentem alkoholu etylowego, w rozumieniu ustawy, jest podmiot dokonujący wyrobu, oczyszczania, skażania, wydzielania z innego wyrobu lub odwadniania alkoholu etylowego a także podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu napojów alkoholowych destylowanych.
3. Podstawą opodatkowania alkoholu etylowego jest ilość hektolitrów czystego alkoholu o temperaturze 20°C zawartego w gotowym wyrobie.
4. Stawka akcyzy dla alkoholu etylowego wynosi 6300 zł od 1 hektolitra czystego alkoholu zawartego w gotowym wyrobie.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy, określone w ust. 4, a także określać warunki ich stosowania.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia:

- 1) przebieg realizacji budżetu;
- 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
- 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Rozdział 3

Wyroby tytoniowe

Art. 71.

1. Wyrobami tytoniowymi, w rozumieniu ustawy, są:

- 1) papierosy;
- 2) cygara i cygaretki;
- 3) tytoń do palenia:
 - a) cięty tytoń do ręcznego sporządzania papierosów,
 - b) inny tytoń do palenia

- oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 16.00.11 i 16.00.12-30 oraz kodami PCN 2402 i 2403 10.

2. Producentem wyrobów tytoniowych, w rozumieniu ustawy, jest podmiot dokonujący wytwarzania lub pakowania tych wyrobów.

3. Stawki akcyzy od wyrobów tytoniowych wynoszą:

- 1) dla papierosów - 120 zł za każde 1000 sztuk i 50% maksymalnej ceny detalicznej;
- 2) dla cygar i cygaretek - 150 zł za każde 1000 sztuk;
- 3) dla tytoniu do palenia:
 - a) ciętego tytoniu do ręcznego sporządzania papierosów – 120 zł za każdy 1 kilogram i 50% maksymalnej ceny detalicznej,
 - b) innego tytoniu do palenia – 60% maksymalnej ceny detalicznej.

4. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego na opakowaniu jednostkowym wyrobu tytoniowego.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, ustalić minimalną stawkę akcyzy dla papierosów, uwzględniając w szczególności:

- 1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami tytoniowymi;
- 2) sytuację poszczególnych grup podmiotów;
- 3) najpopularniejszą cenową kategorię papierosów.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy na wyroby tytoniowe, a także określać warunki ich stosowania, uwzględniając:

- 1) przebieg realizacji budżetu;
- 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
- 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, obniżając stawki akcyzy, w przypadku papierosów – obniża zarówno stawkę kwotową i procentową, przy czym stawka procentowa nie może być niższa niż 25% maksymalnej ceny detalicznej.

Art. 72.

1. Obowiązek podatkowy, poza przypadkami określonymi w art. 4, powstaje również gdy podmioty dokonują sprzedaży wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem cygar i cygaretek:
 - 1) w opakowaniach nie oznaczonych ceną detaliczną;
 - 2) powyżej maksymalnej ceny detalicznej;
 - 3) połączonej z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług;
 - 4) w połączeniu ze sprzedażą innych towarów lub usług, stosując cenę wyższą od maksymalnej ceny detalicznej.
2. W przypadku sprzedaży wyrobów tytoniowych w opakowaniach nie oznaczonych ceną detaliczną stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 400%, liczoną od podstawy opodatkowania określonej w art. 8 ust. 2.
3. Do sprzedaży wyrobów, o której mowa w ust. 1 pkt 2-4, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70% maksymalnej ceny detalicznej, wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.

Rozdział 4

Wyroby akcyzowe niezharmonizowane

Art. 73.

1. Stawka akcyzy dla wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych wynosi 65% podstawy określonej w art. 8 lub art. 10, z wyjątkiem stawki dla energii elektrycznej.
2. Stawka akcyzy dla energii elektrycznej wynosi 0,02 zł za 1 kWh.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy, określone w ust. 1 i 2, a także określać warunki ich stosowania.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 74.

1. Akcyzie podlegają samochody osobowe nie zarejestrowane na terytorium kraju, zgodnie z przepisami Prawa o ruchu drogowym.
2. Podatnikami akcyzy od samochodów są:
 - 1) podmioty dokonujące każdej sprzedaży samochodu osobowego dokonanej przed pierwszą jego rejestracją na terytorium kraju;
 - 2) importerzy i podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego.
3. Obowiązek podatkowy w akcyzie od samochodów powstaje:
 - 1) w przypadku sprzedaży – z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia wydania wyrobu;
 - 2) w przypadku importu – z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego;

- 3) w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego – z chwilą nabycia prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, nie później jednak niż z chwilą jego rejestracji na terytorium kraju, zgodnie z przepisami Prawa o ruchu drogowym.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dane dotyczące samochodów osobowych, w tym dopuszczalną ładowność, dla celów poboru akcyzy, uwzględniając rozwiązania stosowane w odrębnych przepisach podatkowych i konieczność zapewnienia prawidłowego poboru akcyzy.

Art. 75.

1. Podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodów osobowych nie zarejestrowanych na terytorium kraju, zgodnie z przepisami Prawa o ruchu drogowym, są obowiązane:
 - 1) po przywozie na terytorium kraju złożyć deklarację uproszczoną do właściwego naczelnika urzędu celnego w terminie 5 dni licząc od dnia nabycia;
 - 2) dokonać zapłaty akcyzy przed rejestracją tego pojazdu w kraju.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, uwzględniając, w szczególności konieczność zapewnienia informacji w zakresie ilości nabywanych samochodów osobowych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 76.

1. Sprzedający jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonywanej odsprzedaży samochodu osobowego.
2. W przypadku wystawienia przez podatnika faktury, w której została wykazana kwota akcyzy, jest on obowiązany do jej zapłaty także wówczas, gdy dana sprzedaż nie była objęta obowiązkiem podatkowym albo została zwolniona z podatku.
3. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego podstawą opodatkowania jest kwota, jaką nabywca jest zobowiązany zapłacić.
4. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego jest obowiązany przy dokonywaniu rejestracji zgodnie z przepisami Prawa o ruchu drogowym przedstawić, wydany przez właściwego naczelnika urzędu celnego, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.
5. W przypadku sprzedaży samochodu przed jego pierwszą rejestracją przez podatnika akcyzy, o którym mowa w ust. 4, podatnik ten zobowiązany jest przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając w szczególności zasady rejestracji samochodów osobowych oraz zasady nabycia wewnątrzwspólnotowego.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb obiegu dokumentu, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi oraz sposoby nabywania samochodów.

DZIAŁ IV

Znaki akcyzy

Rozdział 1

Obowiązek oznaczania znakami akcyzy

Art. 77.

Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 78.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wykonanie znaków akcyzy wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania tych znaków.
2. Wytwórca znaków może zbywać znaki akcyzy wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie podmiotom upoważnionym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub podmiotom upoważnionym przez właściwych naczelników urzędów celnych.

Art. 79.

1. Podatkowe znaki akcyzy są potwierdzeniem wpłaty zaliczki na poczet przyszłego zobowiązania podatkowego w akcyzie.
2. Legalizacyjne znaki akcyzy są potwierdzeniem prawa podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy do wprowadzenia wyrobu akcyzowego do obrotu.

Art. 80.

1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy ciąży na producentach, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzwspólnotowego, przedstawicielach podatkowych oraz na podmiotach dokonujących pakowania, rozlania lub rozważenia wyrobów w opakowania jednostkowe, a także przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe.
2. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia w obrocie wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo, bądź nieodpowiednimi znakami akcyzy lub wyrobów akcyzowych z uszkodzonymi znakami akcyzy.
3. W przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do dalszego obrotu, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez organ władzy państwowej – nabywca tych wyrobów, jest obowiązany do zakupu znaków akcyzy i oznaczenia nimi wyrobów.
4. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 2, jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

Art. 81.

1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy muszą być prawidłowo oznaczone odpowiednimi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy, nie mogą być:
 - 1) importowane;
 - 2) przywiezione na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.
3. Z uwzględnieniem ust. 1 i 2, wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być przedmiotem obrotu na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy.

Art. 82.

1. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są:
 - 1) całkowicie niezdatne do użytku;
 - 2) wytworzone na terytorium kraju i przeznaczone przez producenta do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport;
 - 3) wprowadzane do składów celnych i wolnych obszarów celnych, a przeznaczone do zbycia w sklepach wolnocłowych;
 - 4) przewożone przez terytorium kraju (tranzyt).
2. W przypadku importu zwalnia się z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyroby akcyzowe, które są wolne od cła na podstawie przepisów prawa celnego oraz zwolnione z akcyzy.
3. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego zwalnia się z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyroby akcyzowe zwolnione z akcyzy.
4. Producenci, importerzy i podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego są obowiązane do prowadzenia ewidencji rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1.
5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 2 i 3 mogą być wydane lub przywiezione na terytorium kraju bez znaków akcyzy pod warunkiem pisemnego zawiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wydania wyrobów akcyzowych albo ich przywozu na terytorium kraju. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich wywozu lub do momentu wprowadzenia do składu celnego albo wolnego obszaru celnego w przypadku ich przywozu. Konwojowanie odbywa się na koszt producenta lub odbiorcy tych wyrobów.
6. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 4 nie są oznaczane znakami akcyzy pod warunkiem złożenia zabezpieczenia w kwocie pokrywającej mogące powstać zobowiązanie podatkowe. Zabezpieczenie jest składane w formie depozytu w gotówce, gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej. Zabezpieczenie jest zwracane składającemu w terminie 7 dni od dnia, w którym potwierdzony został wywóz wyrobów akcyzowych poza terytorium kraju.

Art. 83.

1. Zwolnienie z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy może być stosowane również:

- 1) jeżeli uzasadnia to ważny interes państwa lub podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów znakami akcyzy;
 - 2) jeżeli wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej lub umów międzynarodowych;
 - 3) z uwagi na przeznaczenie niektórych wyrobów akcyzowych, w postaci próbek do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych.
2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane, przez czas oznaczony, w odniesieniu do poszczególnych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zwolnień, tryb i warunki ich stosowania oraz terminy wprowadzenia obowiązku oznaczania znakami akcyzy dla poszczególnych grup wyrobów akcyzowych, z uwzględnieniem sytuacji rynkowej w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfiki obrotu tymi wyrobami oraz konieczności zapewnienia kontroli nad tym obrotem.

Rozdział 2

Tryb i zasady umieszczania znaków akcyzy

Art. 84.

1. Znaki akcyzy mogą mieć w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.
2. Znak akcyzy jest umieszczany na opakowaniu jednostkowym wyrobu akcyzowego lub na wyrobie akcyzowym w ten sposób, aby zdjęcie znaku lub otwarcie opakowania w miejscu przeznaczonym do jego otwierania albo użycie wyrobu, powodowało trwale i widoczne uszkodzenie znaku w sposób uniemożliwiający jego wtórne wykorzystanie, chyba że znak akcyzy jest umieszczony bezpośrednio na wyrobie akcyzowym w sposób trwały.
3. Opakowaniem jednostkowym jest opakowanie bezpośrednio chroniące wyrób akcyzowy, samodzielne, jednorazowego lub wielokrotnego użytku, umożliwiające jego przystosowanie, przystosowane lub przeznaczone do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim bądź z niego wyrobu, posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, które umożliwia przystosowanie, jest przystosowane lub przeznaczone do bezpośredniego lub pośredniego spożycia wyrobu, a także przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych.

Art. 85.

Właściwy naczelnik urzędu celnego, w przypadku wystąpienia nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych może, na pisemny wniosek podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazać sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.

Art. 86.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) postacie znaków akcyzy wprowadzonych do stosowania i ich wzory, elementy znaku akcyzy oraz szczegółowe sposoby ich umieszczania na typowych dla danego rodzaju wyrobów akcyzowych opakowaniach jednostkowych;

- 2) istotne elementy sposobu naniesienia znaków akcyzy oraz wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:
 - 1) konieczność zapewnienia kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi oraz nad prawidłowością umieszczania znaków akcyzy;
 - 2) rodzaje wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;
 - 3) różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych;
 - 4) konieczność zastosowania w znakach akcyzy odpowiednich zabezpieczeń.

Art. 87.

1. W przypadku wprowadzenia do stosowania znaków akcyzy w postaci odcisków pieczęci, znaki te umieszcza na opakowaniu jednostkowym wyrobu akcyzowego lub na wyrobie akcyzowym:
 - 1) naczelnik urzędu celnego właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności przez podmioty zobowiązane do oznaczania wyrobów tymi znakami;
 - 2) naczelnik urzędu celnego, w którym dokonano zgłoszenia celnego wyrobu.
2. Znaki akcyzy w postaci odcisków pieczęci są umieszczane na opakowaniu jednostkowym wyrobu akcyzowego lub na wyrobie akcyzowym po uprzednim wniesieniu opłaty za czynności związane z ich umieszczeniem.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w przypadku wprowadzenia do stosowania znaków akcyzy w postaci odcisków pieczęci, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób zgłoszenia naczelnikowi urzędu celnego wyrobów akcyzowych w celu oznaczenia znakami akcyzy w postaci odcisków pieczęci;
 - 2) wysokość opłaty za czynności związane z umieszczaniem znaków akcyzy w postaci odcisków pieczęci na opakowaniu jednostkowym wyrobu akcyzowego lub na wyrobie akcyzowym- uwzględniając konieczność zapewnienia kontroli nad prawidłowością umieszczania znaków akcyzy oraz różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych.

Art. 88.

1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobów oznaczonych tymi znakami, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą wprowadzane do obrotu na terytorium kraju.
2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe przypadki, w których znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobu akcyzowego;
 - 2) tryb zdejmowania znaków akcyzy;
 - 3) wzór wniosku o zdjęcie znaków akcyzy.
4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia w szczególności przypadki zwrotu wyrobów akcyzowych w związku z występującymi w nich wadami fizycznymi lub niewykonaniem zobowiązań wynikających z zawartych umów sprzedaży tych wyrobów oraz przypadki wyprowadzenia wyrobów poza terytorium kraju, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Art. 89.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wprowadzić obowiązek kasowania nanoszonych na wyroby akcyzowe znaków akcyzy w celu uniemożliwienia ich powtórnego wykorzystania.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wprowadzając obowiązek kasowania znaków akcyzy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i tryb kasowania znaków akcyzy, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Rozdział 3

Procedura otrzymywania znaków akcyzy

Art. 90.

1. Podatkowe znaki akcyzy otrzymują:
 - 1) producenci;
 - 2) importerzy;
 - 3) podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego;
 - 4) przedstawiciele podatkowi;
 - 5) podmioty dokonujące pakowania, rozlania, rozważenia wyrobów akcyzowych w opakowania jednostkowe oraz przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe.
2. Legalizacyjne znaki akcyzy są sprzedawane:
 - 1) posiadaczom, występujących w obrocie, wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo, bądź nieodpowiednimi znakami akcyzy lub wyrobów z uszkodzonymi znakami akcyzy;
 - 2) nabywcom wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez organ władzy państwowej.
3. Podmioty zobowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składają wstępne zapotrzebowanie na te znaki.
4. Niezłożenie wstępnego zapotrzebowania powoduje, że wynikające z tego skutki braku znaków akcyzy obciążają podmiot zobowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który nie dopełnił obowiązku w tym zakresie.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin i sposób składania wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy oraz wzór wstępnego zapotrzebowania, mając na celu zapewnienie podmiotom zobowiązanym do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy odpowiedniej liczby i rodzajów tych znaków.

Art. 91.

1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.
2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca załącza odpowiednio dokumenty dotyczące niezalegania w podatkach, prowadzonej działalności gospodarczej, zarejestrowania dla celów podatkowych, posiadania stosowych zezwoleń albo koncesji, zawarcia umów i kontraktów handlowych, złożenia zabezpieczenia należności podatkowych, uprawnień do prowadzenia składu podatkowego lub wykonywania czynności

zarejestrowanego handlowca, niezarejestrowanego handlowca lub przedstawiciela podatkowego oraz posiadanych wyrobów akcyzowych.

3. Przed wydaniem decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy, podmiot zobowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który złożył wniosek o:

- 1) wydanie podatkowych znaków akcyzy - wpłaca zaliczkę na podatek akcyzowy oraz kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy;
- 2) sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy - wpłaca należność za te znaki.

4. Kwota wpłacana na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy stanowi co najmniej 80% całkowitych kosztów ich wytworzenia.

5. Wpływy uzyskane ze sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wpływy z tytułu kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy stanowią dochód budżetu państwa.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość zaliczki na podatek akcyzowy;
- 2) wysokość kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy;
- 3) wysokość należności z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy - uwzględniając konieczność zabezpieczenia wpływów z tytułu podatku akcyzowego oraz nadzoru nad wpływami z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy i kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy.

Art. 92.

1. Naczelnik urzędu celnego odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:

- 1) nie zostanie wpłacona zaliczka na podatek akcyzowy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy;
- 2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy;
- 3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.

2. Naczelnik urzędu celnego, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy, który:

- 1) posiada zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa;
- 2) jest postawiony w stan upadłości albo likwidacji, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.

3. W przypadku odmowy wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy odpowiednio zaliczka na podatek akcyzowy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlega zwrotowi przez naczelnika urzędu celnego, do którego została wpłacona, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku przez podmiot, który ją wpłacił.

Art. 93.

1. Znaki akcyzy są wydawane przez:

- 1) właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 2) wytwórcę znaków akcyzy;
- 3) podmiot wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Wydanie znaków akcyzy przez ich wytwórcę lub podmiot wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków wydanego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, na wniosek podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Art. 94.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie znaków akcyzy, o sprzedaż znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnień do odbioru znaków, a także wzór tego upoważnienia;
 - 2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do wniosku
- uwzględniając konieczność identyfikacji rodzaju i liczby wydawanych znaków akcyzy oraz identyfikacji podmiotów zobowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także częstotliwość składania wniosków.

Art. 95.

1. Organem właściwym w sprawach wydawania i sprzedaży znaków akcyzy oraz wydawania upoważnień do odbioru znaków są naczelnicy urzędów celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, których właściwość miejscową ustala się ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych, których naczelnicy są właściwi w sprawach wydawania i sprzedaży znaków akcyzy oraz wydawania upoważnień do odbioru znaków, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów zobowiązanych do oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy

Art. 96.

1. Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie lub nieodpłatnie innym podmiotom.

2. Znaki akcyzy są zwracane:

- 1) właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, od którego odebrano znaki;
- 2) podmiotowi wskazanemu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, od którego odebrano znaki;
- 3) wytwórcy znaków.

3. Importerzy, podmioty dokonujące nabycia wewnątrzspółnotowego oraz przedstawiciele podatkowi mogą przekazać znaki akcyzy podmiotowi zagranicznemu w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe, będące przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego.

Art. 97.

1. Podmioty zobowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy są obowiązane prowadzić ewidencję znaków akcyzy.

2. Stwierdzenie utraty, zniszczenia, uszkodzenia, wydania lub zwrotu znaków akcyzy musi być potwierdzone protokołem.

3. Znaki akcyzy muszą być przechowywane i przewożone w sposób zapewniający zabezpieczenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

4. Za uszkodzone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych pozwala na identyfikację znaków co do oryginalności, rodzaju, nazwy, wymiarów, serii, numeru ewidencyjnego lub daty wytworzenia.

5. Za zniszczone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych uniemożliwia identyfikację znaku co do jego rodzaju, nazwy, serii, numeru identyfikacyjnego oraz daty wytworzenia.

6. Za utracone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot zobowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który utracił ich posiadanie w następstwie innych okoliczności niż:

- 1) naniesienie na wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego i wprowadzenie wyrobu do obrotu z naniesionym znakiem akcyzy;
- 2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu celnego lub podmiotu wskazanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy albo do ich wytwórcy;
- 3) przekazanie przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub przedstawiciela podatkowego podmiotowi zagranicznemu w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobu akcyzowego lub wyrób akcyzowy będący przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 4) przejęcia znaków akcyzy przez państwowe organy w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, mając na celu zapewnienie odpowiedniej kontroli nad wydanymi znakami akcyzy, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji znaków akcyzy, sposób ich przewozu i przechowywania oraz sposób sporządzania protokołu i jego wzór.

Art. 98.

1. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do uzyskania od podmiotu zagranicznego rozliczenia z przekazanych mu znaków akcyzy.

2. Dokument rozliczeniowy powinien zawierać informacje o rodzaju i ilości znaków akcyzy zużytych do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe oraz znaków akcyzy utraconych, zniszczonych, uszkodzonych i niewykorzystanych.

3. Znaki akcyzy uszkodzone oraz niewykorzystane powinny być zwrócone organowi, który je wydał w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania od podmiotu zagranicznego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i termin dokonywania rozliczeń mając na uwadze zapewnienie prawidłowości i terminowości rozliczeń znaków akcyzy.

Art. 99.

1. Uszkodzone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe.

2. W przypadku gdy uszkodzenie znaku akcyzy nastąpiło u podmiotów dokonujących obrotu wyrobami akcyzowymi oznaczonymi tymi znakami, innych niż producenci, importerzy, podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego, przedstawiciele podatkowi, podmioty dokonujące pakowania, rozlania, rozważenia wyrobów akcyzowych w opakowania jednostkowe albo przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe, wyroby te nie mogą być zbywane. Wyroby akcyzowe z

uszkodzonymi znakami muszą być oznaczone nowymi znakami. Z czynności tej sporządza się protokół.

3. Znaki akcyzy uszkodzone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia, organowi, który je wydał.

Art. 100.

1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy, podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 14 dni od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki organowi, który je wydał.

2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wprowadzenia nowego wzoru.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, krótszy niż 12 miesięcy termin, do jakiego znaki akcyzy naniesione, przed wprowadzeniem nowego wzoru, na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe zachowują ważność, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy i kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi.

Art. 101.

1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy, przysługuje, z zastrzeżeniem art. 102 ust. 4, bezzwłocznie odpowiednio zwrot wpłaconych zaliczek na podatek akcyzowy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

2. Zwrotowi nie podlegają kwoty wpłacone na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki zwrotu wpłaconych zaliczek na podatek akcyzowy uwzględniając w szczególności zasady przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz przypadki, w których wyrób akcyzowy nie będzie wprowadzany do obrotu na terytorium kraju.

Art. 102.

1. Podmioty zobowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy mają obowiązek, w okresie 12 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyrób, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego - sprowadzić na terytorium kraju wyroby oznaczone tymi znakami, bądź zwrócić znaki akcyzy organowi, który je wydał.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność i nie mogą być nanoszone na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.

3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od dnia utraty ich ważności, organowi, który je wydał.

4. Zwracającemu znaki, o których mowa w ust. 2, nie przysługuje zwrot wpłaconych zaliczek na podatek akcyzowy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy oraz należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Art. 103.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony tych znaków.

Art. 104.

1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia lub zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, producentom, a także podmiotom dokonującym pakowania, rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w opakowania jednostkowe, albo przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych zaliczek na podatek akcyzowy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków, pod warunkiem przedstawienia protokołu stwierdzającego utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków oraz zwrotu uszkodzonych lub zniszczonych znaków.

2. W zamian za znaki akcyzy utracone, uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych, wydaje się znaki akcyzy odpowiadające co do rodzaju i serii znakom utraconym, uszkodzonym i zniszczonym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania w stosunku do łącznej liczby znaków wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych;
- 2) zespół czynności, które składają się na proces oznaczania znakami akcyzy - uwzględniając konieczność kontroli prawidłowości wykorzystania znaków akcyzy przez podmioty zobowiązane do oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

DZIAŁ V

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 105.

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 i Nr 167, poz. 1372 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 719) w art. 9⁴ pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) prowadzenie obrotu hurtowego tylko napojami alkoholowymi oznaczonymi znakami akcyzy, o ile wymóg oznaczania tymi znakami wynika z innych przepisów,”.

Art. 106.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 884) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 4 lit c otrzymuje brzmienie:

„c) przestępstw i wykroczeń pozostających w związku z przekraczaniem granicy państwowej lub przemieszczaniem przez granicę państwową towarów oraz wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, jak również przedmiotów

określonych w przepisach o broni i amunicji, o materiałach wybuchowych, o ochronie dóbr kultury, o narodowym zasobie archiwalnym, o przeciwdziałaniu narkomanii oraz o ewidencji ludności i dowodach osobistych,”;

2) w art. 9e w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pozostających w związku z przekraczaniem granicy państwowej lub przemieszczaniem przez granicę państwową towarów oraz wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, jak również przedmiotów określonych w przepisach o broni, amunicji oraz o materiałach wybuchowych, a także o przeciwdziałaniu narkomanii;”.

Art. 107.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.¹⁾) w art. 14:

1) w ust. 2 pkt 7d otrzymuje brzmienie:

"7d) w przypadku obniżenia lub zwrotu podatku od towarów i usług lub zwrotu podatku akcyzowego zgodnie z odrębnymi przepisami - naliczony podatek od towarów i usług lub zwrócony podatek akcyzowy, w tej części, w której podatek uprzednio został zaliczony do kosztów uzyskania przychodów,”;

2) w ust. 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

"7) zwolnionych od wpłat należności z tytułu podatku od towarów i usług oraz zwróconej różnicy podatku od towarów i usług, dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów,".

Art. 108.

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999r. Nr 54, poz. 572 z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35 b w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844 i Nr 96, poz. 874.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999r. Nr 83, poz. 931, z 2000r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103, Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877, Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 83, poz. 774.

„1) czynności związanych z produkcją i obrotem wyrobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, zużywania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy, zgodnie z odrębnymi przepisami,”;

2) w art. 35e w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) zgłaszać w terminie 2 dni urzędowi kontroli skarbowej albo komórce stałego nadzoru przypadki zniszczenia lub kradzieży wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym bądź znaków akcyzy,”;

3) w art. 35h w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zakres i szczegółowe zasady wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego przy oznaczaniu wyrobów znakami akcyzy,”.

Art. 109.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000r. Nr 54, poz. 654 z późn. zm.³⁾) w art. 12:

1) w ust. 1 pkt 4f otrzymuje brzmienie:

"7f) w przypadku obniżenia lub zwrotu podatku od towarów i usług lub zwrotu podatku akcyzowego zgodnie z odrębnymi przepisami - naliczony podatek od towarów i usług lub zwrócony podatek akcyzowy, w tej części, w której podatek uprzednio został zaliczony do kosztów uzyskania przychodów,”,

2) w ust. 4 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

"10) zwróconej, na podstawie odrębnych przepisów, różnicy podatku od towarów i usług,".

Art. 110.

W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391 i Nr 96, poz. 874.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107, z 2001r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150 i Nr 122, poz. 1324, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 41, poz. 365, Nr 153, poz. 1272, Nr 169, poz. 1387 i Nr 213, poz. 1803 oraz z 2003r. Nr 7, poz. 79, Nr 84, poz. 774 i Nr 96, poz. 874.

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o podatku od towarów i usług.”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie podatkiem od towarów i usług.
2. Podatek od towarów i usług stanowi dochód budżetu państwa.”;

3) w art. 7 w ust. 1:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Zwalnia się od podatku od towarów i usług.”,

b) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) import towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień w rozumieniu przepisów Kodeksu celnego, z wyjątkiem wyrobów akcyzowych wymienionych w poz. 3-9 załącznika nr 1 do ustawy z dnia o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr , poz.), zwanej dalej „ustawą o podatku akcyzowym”,

c) w pkt 5b zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„5b) sprzedaż towarów, z wyłączeniem towarów wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym oraz importu, dokonywaną przez organizacje pożytku publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873), jeżeli towary te zostały nabyte przez te organizacje.”,

d) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„ 8) wydanie oraz sprzedaż znaków akcyzy.”;

4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Ulgi i ogólne zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do podatku od towarów i usług.”;

5) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe dla podatku od towarów i usług za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem ust. 1a-1g”,

b) skreśla się ust. 3a;

6) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 i 3a, są obowiązani do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty podatku od towarów i usług, z uwzględnieniem obowiązujących stawek.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ celny zabezpiecza kwotę podatku od towarów i usług w wypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów Kodeksu celnego.”;

7) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Art. 12a. Organy egzekucyjne, określone w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718), oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, są płatnikami podatku od towarów i usług od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, towarów będących własnością dłużnika lub posiadanych przez niego z naruszeniem obowiązujących przepisów.”;

8) w art. 14 w ust. 10 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wyroby akcyzowe, z wyjątkiem wyrobów wymienionych w poz. 9, 11, 14 i 15 załącznika nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym,”

9) w art. 15 ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Podstawą opodatkowania w imporcie wyrobów akcyzowych wymienionych w poz. 3-9 załącznika nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym, objętych procedurą uszlachetnienia czynnego w systemie zawiesznień, jest wartość celna powiększona o należne cło, które byłoby należne, gdyby wyroby te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu, i podatek akcyzowy.”

10) skreśla się rozdział 3;

11) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych może, w drodze rozporządzenia, zwolnić od podatku organizacje międzynarodowe, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą działalność w interesie publicznym i są zwolnione od analogicznych podatków w innych krajach.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb zwrotu podatku przedstawicielstwom dyplomatycznym, urzędom konsularnym oraz członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - o ile zwrot taki wynika z porozumień międzynarodowych lub zasady wzajemności.”;

12) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. Minister właściwy do spraw finansów publicznych do dnia 31 grudnia 2005 r. może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić inne niż określone w art. 7 ust. 1 zwolnienia od podatku od towarów i usług, a także określić szczegółowe warunki stosowania tych zwolnień.”;

13) skreśla się załącznik nr 6 do ustawy.

Art. 111.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.⁵⁾) w art. 41:

1) w ust. 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przypadku cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem.”;

2) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, Prezes URE powiadamia o cofnięciu koncesji właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego.”.

Art. 112.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515) w art. 72 w ust. 1:

1) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dowodu odprawy celnej przywozowej, jeżeli pojazd został sprowadzony z terytorium państwa trzeciego i jest rejestrowany po raz pierwszy,”,

2) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, jeżeli samochód osobowy został sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego i jest rejestrowany po raz pierwszy,”.

Art. 113.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 129, poz. 1102 i Nr 135, poz. 1144 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 80, poz. 718

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz.

1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. § 1. Organem podatkowym, stosownie do swojej właściwości, jest:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa - jako organ pierwszej instancji,
- 2) dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej - jako:
 - a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji,
- 3) samorządowe kolegium odwoławcze - jako organ odwoławczy od decyzji wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty albo marszałka województwa.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem podatkowym - jako:

- 1) organ pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylenia decyzji lub stwierdzenia jej wygaśnięcia - z urzędu,
- 2) organ odwoławczy od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1.

§ 3. Organami podatkowymi wyższego stopnia są organy odwoławcze.”;

2) w art. 14a:

- a) w § 1 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego”,
- b) w § 2 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnego”,
- c) w § 5 wyrazy „właściwej izby skarbowej” zastępuje się wyrazami „właściwej odpowiednio izby skarbowej lub izby celnej”;

3) w art. 14b:

- a) w § 1 wyrazy „Urząd skarbowy przekazuje właściwej izbie skarbowej” zastępuje się wyrazami „Naczelnik urzędu skarbowego oraz naczelnik urzędu celnego przekazują odpowiednio właściwemu dyrektorowi izby skarbowej oraz dyrektorowi izby celnej”,
- b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dyrektor izby skarbowej oraz dyrektor izby celnej obowiązani są do dokonania zmiany udzielonej informacji, jeżeli stwierdzą, że jest ona nieprawidłowa.”;

4) w art. 19:

1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1215, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387.

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Spory o właściwość rozstrzyga:

- 1) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby skarbowej - dyrektor tej izby skarbowej,
- 2) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowych różnych dyrektorów izb skarbowych - minister właściwy do spraw finansów publicznych,
- 3) między naczelnikami urzędów celnych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby celnej - dyrektor tej izby celnej,
- 4) między naczelnikami urzędów celnych działających na obszarze właściwości miejscowej różnych dyrektorów izb celnych - minister właściwy do spraw finansów publicznych,
- 5) między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), starostą albo marszałkiem województwa a naczelnikiem urzędu skarbowego lub naczelnikiem urzędu celnego - sąd administracyjny,
- 6) między wójtami, burmistrzami (prezydentami miast) i starostami - wspólne dla nich samorządowe kolegium odwoławcze, a w razie braku takiego kolegium - sąd administracyjny,
- 7) między marszałkami województw - sąd administracyjny,
- 8) w pozostałych przypadkach - minister właściwy do spraw finansów publicznych.”

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4, wniosek o rozstrzygnięcie sporu wnosi odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego za pośrednictwem odpowiednio właściwego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.”;

- 5) w art. 34 w § 2 i w art. 42 w § 6 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;
- 6) w art. 43 w § 1 wyrazy „urzędy skarbowe” zastępuje się wyrazami „naczelników urzędów skarbowych”;
- 7) w art. 61 w § 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) gdy zapłata podatku, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, jest dokonywana papierami wartościowymi, znakami akcyzy, znakami opłaty skarbowej lub urzędowymi blankietami wekslowymi,”
- 8) w art. 66:
 - a) w § 2 w pkt 1 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego”,
 - b) w § 3a wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego naczelnika urzędu celnego”;
- 9) w art. 82:

- a) w § 2 wyrazy „urzędowi skarbowemu właściwemu” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu”,
- b) w § 2a wyrazy „na pisemne żądanie urzędów skarbowych” zastępuje się wyrazami „na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego”,
- c) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Informacje, o których mowa w § 2, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany udostępnić naczelnikowi urzędu celnego na jego pisemne żądanie.”,

- d) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Organ podatkowy określa zakres żądanych informacji, o których mowa w § 1 pkt 1 i § 2a, oraz termin ich przekazania.”;

10) w art. 130:

- a) w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Pracownik urzędu skarbowego, urzędu gminy (miasta), starostwa, urzędu marszałkowskiego, izby skarbowej, funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego, izby celnej, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz członek samorządowego kolegium odwoławczego podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawach dotyczących zobowiązań podatkowych oraz innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w których:”,

- b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Bezpośredni przełożony pracownika lub funkcjonariusza celnego jest obowiązany na jego żądanie lub na żądanie strony albo z urzędu wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności niewymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwości co do bezstronności pracownika lub funkcjonariusza celnego.

§ 4. Jeżeli nastąpi wyłączenie pracownika lub funkcjonariusza, odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczają innego pracownika lub funkcjonariusza do prowadzenia sprawy.”;

11) art. 131 otrzymuje brzmienie:

„Art. 131. § 1. Naczelnik urzędu skarbowego podlega wyłączeniu od załatwiania spraw dotyczących zobowiązań podatkowych lub innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w przypadku gdy sprawa dotyczy:

- 1) naczelnika urzędu skarbowego albo jego zastępcy,
- 2) dyrektora izby skarbowej albo jego zastępcy,
- 3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo 2,
- 4) osoby związanej stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobą wymienioną w pkt 1 albo 2.

§ 2. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego z przyczyn określonych w:

- 1) § 1 pkt 1, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 1 - sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez właściwego dyrektora izby skarbowej,
- 2) § 1 pkt 2, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 2 - sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych nie może wyznaczyć naczelnika urzędu skarbowego podlegającego dyrektorowi izby skarbowej, której dyrektora lub jego zastępcy dotyczą przesłanki wyłączenia.”;

12) po art. 131 dodaje się art. 131a w brzmieniu:

„Art. 131a. W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celnego art. 131 stosuje się odpowiednio, z tym, że w przypadku, o którym mowa w art. 131 § 2 pkt 1, naczelnika urzędu celnego wyznacza właściwy dyrektor izby celnej.”;

13) w art. 137 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Pełnomocnikiem strony w sprawach podatkowych w postępowaniu przed organami celnymi może być także osoba, o której mowa w art. 256 § 2 Kodeksu celnego.”;

14) w art. 143:

a) w § 1 po wyrazach „może upoważnić” dodaje się wyrazy „funkcjonariusza celnego lub”,

b) w § 2 po pkt 2 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) funkcjonariuszom celnym lub pracownikom urzędu celnego - przez naczelnika urzędu celnego,

4) funkcjonariuszom celnym lub pracownikom izby celnej - przez dyrektora izby celnej.”;

15) po art. 147 dodaje się art. 147a w brzmieniu:

„Art. 147a. W postępowaniu przed organami celnymi stosuje się przepisy art. 267 i 268 Kodeksu celnego.”;

16) w art. 150:

a) w § 1 w pkt 1 i 2 wyrazy „7 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Adresata zawiadamia się dwukrotnie o pozostawieniu pisma w miejscu określonym w § 1. Powtórne zawiadomienie następuje w razie niepodjęcia pisma w terminie 7 dni.”;

17) w art. 182:

a) w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania podatkowego wynika potrzeba uzupełnienia tych dowodów lub ich porównania z informacjami pochodzącymi z banku, bank jest obowiązany na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego, do sporządzenia i przekazania informacji dotyczących strony postępowania w zakresie:”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego, są obowiązane do sporządzania informacji o umorzonych jednostkach uczestnictwa. Przepis § 1 w części dotyczącej wystąpienia z żądaniem stosuje się odpowiednio.”;

18) art. 183 i 184 otrzymują brzmienie:

„Art. 183. Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji, o których mowa w art. 182, naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego może wystąpić po uprzednim wezwaniu do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie tych informacji, a strona w wyznaczonym terminie:

- 1) nie udzieliła informacji,
- 2) nie upoważniła odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie informacji,
- 3) udzieliła informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.

Art. 184. § 1. Naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego występując z żądaniem, o którym mowa w art. 182, powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę szczególnego zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi a ich klientami.

§ 2. W żądaniu określa się zakres informacji oraz termin ich przekazania. Przepis art. 82 § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Żądanie zawiera ponadto:

- 1) wskazanie przesłanek uzasadniających konieczność uzyskania informacji objętych żądaniem,
- 2) dowody potwierdzające, że strona:
 - a) odmówiła udzielenia informacji, lub
 - b) nie wyraziła zgody na udzielenie naczelnikowi urzędu skarbowego lub naczelnikowi urzędu celnego upoważnienia do zażądania tych informacji, lub
 - c) w terminie określonym przez naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego nie udzieliła informacji albo upoważnienia.

§ 4. Odpis żądania naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego przekazuje odpowiednio dyrektorowi nadrzędnej izby skarbowej lub dyrektorowi nadrzędnej izby celnej.”;

- 19) w art. 185 po wyrazach „jeżeli żądanie” dodaje się wyrazy „naczelnika urzędu celnego lub”;
- 20) w art. 221 wyrazy „izbę skarbową” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej”;
- 21) w art. 244 w § 3 wyrazy „izbę skarbową” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej”;
- 22) w art. 246 w § 2 wyrazy „izbę skarbową” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej”;
- 23) w art. 248 w § 2:
- a) w pkt 2 wyrazy „izba skarbowa” zastępuje się wyrazami „dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej”,
 - b) w pkt 3 wyrazy „przez izbę skarbową” zastępuje się wyrazami „przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej”;
- 24) w art. 275:
- a) w § 2 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego”,
 - b) w § 3 skreśla się wyrazy „towarzystw funduszy powierniczych i”;
- 25) art. 278 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 278. § 1. Naczelnik urzędu skarbowego podlega wyłączeniu od wykonywania czynności sprawdzających w sprawach zobowiązań podatkowych powstających w sposób określony w art. 21 § 1 pkt 1, w przypadku gdy czynności te dotyczą:
- 1) naczelnika urzędu skarbowego albo jego zastępcy,
 - 2) dyrektora izby skarbowej albo jego zastępcy,
 - 3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo 2,
 - 4) osoby związanej stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobą wymienioną w pkt 1 albo w pkt 2.
- § 2. Przyczyny wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.
- § 3. Podstawę wyłączenia stanowi oświadczenie złożone przez naczelnika urzędu skarbowego (jego zastępcę). Oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania, jest składane dyrektorowi nadrzędnej izby skarbowej, w przypadku gdy naczelnik urzędu skarbowego jest właściwy miejscowo dla tych osób lub osób wymienionych w § 1 pkt 3 i 4.
- § 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do osób wymienionych w § 1 pkt 2 oraz osób pozostających z tymi osobami w stosunkach określonych w § 1 pkt 3 i 4, jeżeli naczelnik urzędu skarbowego, nad którym sprawuje nadzór dyrektor izby skarbowej (jego zastępca), jest organem właściwym miejscowo dla tych osób.

- § 5. W przypadku, o którym mowa w § 4, oświadczenie jest składane ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
- § 6. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego z przyczyn określonych w:
- 1) § 1 pkt 1, 3 lub 4 - czynności sprawdzających dokonuje naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez dyrektora nadrzędnej izby skarbowej,
 - 2) § 1 pkt 2-4 - czynności sprawdzających dokonuje naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
- § 7. Deklaracje są składane w urzędzie skarbowym, którego naczelnik podlega wyłączeniu. Urząd skarbowy, do którego wpłynęła deklaracja, sporządza jej kopię, którą dołącza do akt sprawy, a oryginał przekazuje urzędowi skarbowemu, którego naczelnik został wyznaczony zgodnie z § 6.”;

26) po art. 278 dodaje się art. 278a w brzmieniu:

„Art. 278a. W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celnego art. 278 stosuje się odpowiednio z tym, że w przypadku, o którym mowa w art. 278 § 6 pkt 1, właściwego naczelnika urzędu celnego wyznacza dyrektor nadrzędnej izby celnej.”;

27) w art. 279:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownik urzędu skarbowego, funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego podlegają wyłączeniu od wykonywania czynności sprawdzających w sprawach zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, jeżeli czynności te dotyczą zobowiązań podatkowych ciążyących na pracowniku, funkcjonariuszu celnym lub osobach pozostających z nimi w stosunkach określonych w art. 278 § 1 pkt 3 lub 4.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Podstawę wyłączenia stanowi oświadczenie funkcjonariusza celnego lub pracownika składane odpowiednio naczelnikowi urzędu skarbowego lub naczelnikowi urzędu celnego. Przepis art. 278 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W przypadku wyłączenia funkcjonariusza celnego lub pracownika odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wyznaczenia innego funkcjonariusza celnego lub pracownika uprawnionego do wykonania czynności sprawdzających.”;

28) w art. 283 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) naczelnika urzędu celnego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu celnego - funkcjonariuszom celnym oraz pracownikom tego urzędu,”;

29) w art. 286 w § 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) gdy podatnik nie zapewnia kontrolującym warunków umożliwiających wykonywanie czynności kontrolnych związanych z badaniem tej dokumentacji, a

w szczególności nie udostępnia kontrolującą samodzielne pomieszczenia i miejsca do przechowywania dokumentów,”;

30) w art. 288a w § 2 wyraz „dokonuje” zastępuje się wyrazami „może także dokonać”;

31) w art. 294 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) funkcjonariusze celni i pracownicy urzędów celnych oraz izb celnych,”;

32) w art. 295 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W toku postępowania podatkowego dostęp do informacji, o których mowa w art. 182, przysługuje wyłącznie funkcjonariuszowi celnemu lub pracownikowi załatwiającemu sprawę, ich bezpośrednim przełożonym, naczelnikowi urzędu skarbowego oraz naczelnikowi urzędu celnego.”;

33) w art. 297:

a) w § 1:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Akta, w tym akta zawierające informacje wymienione w art. 182, naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają wyłącznie:”;

- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, dyrektorowi izby skarbowej lub dyrektorowi izby celnej - w toku postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub postępowania kontrolnego prowadzonego w urzędzie skarbowym lub urzędzie celnym,

2) innym naczelnikom urzędów skarbowych lub urzędów celnych albo organom kontroli skarbowej - w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub kontrolą podatkową,”;

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w § 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 182, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.”;

34) w art. 304 w § 1 po wyrazach „Naczelnicy urzędów skarbowych” dodaje się wyrazy „oraz naczelnicy urzędów celnych”.

Art. 114.

W ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95 z późn. zm.⁷⁾) w załączniku nr 1 do ustawy w części III ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr

- „8. Informacje związane z projektowaniem i przygotowaniem do produkcji znaków pieniężnych z wyłączeniem monet przeznaczonych na cele kolekcjonerskie i papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski oraz znaków akcyzy, w zakresie niezbędnym do ich zabezpieczenia przed podrabianiem lub przerabianiem, do czasu wprowadzenia ich do obiegu.
9. Informacje dotyczące technologii produkcji znaków pieniężnych, znaków akcyzy, papierów wartościowych i kart płatniczych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski albo banki państwowe.”

Art. 115.

W ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930 z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 § 24 i 25 otrzymują brzmienie:

„§ 24. Wyrób akcyzowy jest to wyrób określony w dziale IV ustawy z dnia o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr , poz.), a także wyrób objęty szczególnym nadzorem podatkowym na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572, Nr 83, poz. 931, z 2000r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103, Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877, Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 83, poz. 774)

§ 25. Znak akcyzy jest to znak służący do oznaczania wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania, mający w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.”;

2) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. § 1. Kto wbrew przepisom ustawy wydaje wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto przywozi na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub importuje wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega także, kto dopuszcza się czynu zabronionego określonego w § 1 i 2 w stosunku do wyrobów akcyzowych, które oznaczono nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi.

154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774.

- § 4. Jeżeli należny podatek akcyzowy jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1-3 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.
- § 5. Jeżeli należny podatek akcyzowy nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1-3 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.

Art. 116.

W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1362) w art. 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organ zezwalający cofa zezwolenie w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 117.

W ustawie z dnia 25 lipca 2001 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. Nr 128, poz. 1401) w art. 34:

- 1) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1;
- 2) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Organ zezwalający cofa zezwolenie w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 118.

W ustawie z dnia 13 września 2002 r. o napojach spirytusowych (Dz. U. Nr 166, poz. 1362) w art. 25 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organ zezwalający cofa zezwolenie w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

DZIAŁ VI

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 119.

Do dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej przez:

- 1) eksport - rozumie się potwierdzony przez graniczny urząd celny wywóz wyrobów akcyzowych z polskiego obszaru celnego; nie jest eksportem wywóz tych wyrobów jeśli są oznaczone znakami akcyzy;
- 2) import - rozumie się przywóz wyrobów akcyzowych na polski obszar celny.

Art. 120.

Do dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej zwalnia się od akcyzy import wyrobów akcyzowych:

- 1) zwolnionych od cła na podstawie art. 190⁴-190⁶, art. 190⁸, art. 190⁹ z wyłączeniem wyrobów, które zostały przywiezione w drodze zamówienia wysyłkowego, art. 190¹⁰-190¹⁴, art. 190¹⁶-190²¹, art. 190²² - w zakresie wyrobów sprowadzanych przez osoby wymienione w § 1 pkt 2, art. 190²³-190⁴¹ ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. - Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802 z późn. zm.⁹⁾);
- 2) objętych procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, z wyjątkiem wyrobów wymienionych w poz. 3-9 załącznika nr 1 do ustawy;
- 3) objętych procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych;
- 4) w procedurze dopuszczenia do obrotu, objętych wcześniej procedurą przetwarzania pod kontrolą celną;
- 5) w procedurze dopuszczenia do obrotu, objętych wcześniej procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, o ile towarami były wyroby wymienione w poz. 3-9 załącznika nr 1 do ustawy.

Art. 121.

Do dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być również wydane z zakładu produkcyjnego bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia znakami akcyzy.

Art. 122.

1. Postępowania w sprawach podatkowych i w sprawach oznaczania wyrobów znakami skarbowymi akcyzy wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem w danym trybie przed dniem wejścia w życie ustawy, przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, przy czym wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.
2. W sprawach wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną, stwierdzenia nieważności oraz uchylecia lub zmiany takiej decyzji, właściwe są organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, przy czym wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.
3. Znaki skarbowe akcyzy uszkodzone lub niewykorzystane pobrane w urzędzie skarbowym przed dniem wejścia w życie ustawy powinny być zwrócone w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub od dnia ich otrzymania od producenta zagranicznego do właściwego organu celnego w sprawach znaków akcyzy.
4. Zaliczki na podatek akcyzowy, koszty wytworzenia lub należności za banderole legalizacyjne wpłacone do urzędu skarbowego właściwego w sprawach znaków skarbowych akcyzy przed dniem wejścia w życie ustawy, w przypadku odmowy wydania banderol

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001r. Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387 i Nr 188, poz. 1572.

podatkowych lub sprzedaży banderol legalizacyjnych, podlegają zwrotowi przez urząd, do którego zostały wpłacone.

Art. 123.

Podatnicy akcyzy wykonujący działalność gospodarczą w dniu wejścia w życie ustawy dokonują rejestracji przez złożenie naczelnikowi urzędu celnego właściwemu w sprawach akcyzy zgłoszenia rejestracyjnego wraz z pierwszą deklaracją podatkową.

Art. 124.

Warunek, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2, nie dotyczy podatników akcyzy wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych od co najmniej roku przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 125.

1. Legalizacyjne znaki akcyzy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów podmiotom dokonującym pakowania, rozlania, rozważenia wyrobów w opakowania jednostkowe oraz przepakowania, ponownego rozlania, rozważenia wyrobów w inne opakowania jednostkowe i naniesione przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.

2. W przypadku określonym w ust. 1 nie powstaje obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy.

Art. 126.

Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zawartych w niniejszej ustawie i zmienionych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 127.

Zmiany w przepisach dotyczących klasyfikacji, o których mowa w art. 3, dokonane po dniu wejścia w życie ustawy pozostają bez wpływu na określenie zakresu wyrobów akcyzowych.

Art. 128.

1. Przepisy art. 2 ust. 1 pkt 8 i 9, art. 4 ust. 1 pkt 5, art. 7 ust. 3 i 4, art. 10 ust. 3, art. 13 ust. 4, art. 23 ust. 1 pkt 3, art. 24 ust. 2, art. 25 ust. 2, art. 37, art. 40, art. 52-58, art. 74 ust. 3 pkt 3, art. 75, art. 76 ust. 3-7 oraz art. 112, mają zastosowanie od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

2. Przepisy art. 80-83, art. 90, art. 91, art. 96, art. 97-99, art. 101 i art. 102 w zakresie dotyczącym oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych przez podmioty dokonujące nabycia wewnątrzspółnotowego i przedstawicieli podatkowych oraz zwolnień związanych z dokonywaniem dostawy wewnątrzspółnotowej lub zwolnień wynikających z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej mają zastosowanie od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Art. 129.

Traci moc ustawa z dnia 2 grudnia 1993r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584, z 1997r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1323 oraz z 2002 r. Nr 213, poz. 1803).

Art. 130.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Załączniki do ustawy z dnia o podatku akcyzowym (poz.)

Załącznik nr 1

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH

Poz.	Symbol PKWiU	Kod PCN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1.	11.10.10	2709 00	Ropa naftowa
	11.10.20	2711 11 00 0 2711 21 00 0	Gaz ziemny
2.	14.50.10-00.00	2714 90 00 0	Bitum i asfalt naturalny, asfalty i skały asfaltowe
	23.10.20	2706 00 00 0	Smoła destylowana z węgla, lignitu lub torfu i inne smoły mineralne
	23.20	2710 2711 (z wyłączeniem 2711 11 00 0 i 2711 21 00 0) 2712	Produkty rafinacji ropy naftowej (oleje mineralne) - z wyłączeniem wyrobów oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.32 i kodem PCN 2713 - oraz pozostałe wyroby przeznaczone do użycia jako paliwa silnikowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych bez względu na symbol PKWiU i kod PCN
	24.14.11	2901	Węglowodory acykliczne
			Węglowodory cykliczne:
	24.14.12-13.00	2902 11 00 0	1) cykloheksan
	24.14.12-15.3	2902 19 90 0	2) pozostałe
	24.14.12-23	2902 20 00 0	3) benzen
	24.14.12-25	2902 30 00 0	4) toluen
	24.14.12-43.00	2902 41 00 0	5) o-ksylen
	24.14.12-45.00	2902 43 00 0	6) p-ksylen
	24.14.12-47.10	2902 42 00 0	7) m-ksylen
	24.14.12-47.2	2902 44 00 0	8) mieszaniny izomerów ksylenu
			Oleje i inne produkty destylacji smoły węglowej w wysokiej temperaturze; pak i koks pakowy :
	24.14.73-20	2707 10	1) benzol
	24.14.73-30.1	2707 20	2) toluol
	24.14.73-30.2		
24.14.73-30.3	2707 30	3) ksylol	
24.14.73-30.4			
24.14.73-40.3	2707 50	4) mieszaniny węglowodorów aromatycznych pozostałe	
24.14.73-65	2707 91 00 0	5) oleje kreozotowe	
24.14.73-67.1	2707 99 11 0	6) oleje surowe lekkie	
24.14.73-67.2	2707 99 19 0	7) oleje surowe pozostałe	
24.66.31-55.00	3403 11 00 0	Preparaty smarowe do obróbki materiałów włókienniczych o zawartości olejów z ropy naftowej w	

			masie mniejszej niż 70 %
	24.66.31-57	3403 19	Preparaty smarowe, o zawartości olejów z ropy naftowej w masie mniejszej niż 70%, pozostałe
	24.66.31-79.10	3403 99 10 0	Smary plastyczne ogólnego przeznaczenia, pozostałe
	24.66.31-79.20	3403 99 10 0	Preparaty do smarowania maszyn, urządzeń i pojazdów, pozostałe
	24.66.31-79.30	3403 99 10 0	Smary o specjalnym przeznaczeniu
	24.66.32	3811	Preparaty przeciwstukowe; dodatki do olejów mineralnych itp.
	ex24.66.33-30.00	3819 00 00 0	Płyny hamulcowe hydrauliczne i podobne płyny o zawartości olejów z ropy naftowej w masie mniejszej niż 70% - wyłącznie produkty przerobu ropy naftowej
	24.66.46-70	3817 00	Alkilobenzeny mieszane, alkilonaftaleny mieszane inne niż te oznaczone symbolem PKWiU 24.14.12 i kodem PCN 2902 lub oznaczone symbolem PKWiU 24.14.73 i kodem PCN 2707
	24.66.48-13.00	3824 90 10 0 ex3824 90 99 0	Sulfoniany z ropy naftowej, nierozpuszczalne w wodzie Pozostałe; mieszaniny olejów napędowych zawierających w masie mniej niż 70% olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, służących do napędu silników spalinowych
	26.82.13	2715 00 00 0	Mieszanki bitumiczne na naturalnym asfalcie lub naturalnym bitumie, na bitumie naftowym, smołe mineralnej, paku smołowym
	36.63.64-00.00	3606 10 00 0	Paliwa płynne lub upłynnione w pojemnikach do zapalniczek o pojemności mniejszej lub równej 300 cm ³
3.	15.96.10-00 15.98.12-50.30 ex15.94.10	2203 00 2202 90 10 0 ex2206 00	Piwo otrzymywane ze słodu Piwo bezalkoholowe Napoje alkoholowe będące mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, w których zawartość alkoholu przekracza 0,5% objętości
4.	15.93.11 ex15.93.12	2204 10 2204 21 10 2204 29 10 ex2204	Wina musujące gronowe Wina ze świeżych winogron, z wyjątkiem win musujących; moszcz z winogron

5.	15.94.10	2206 00	Napoje fermentowane (np. jabłecznik, wino z gruszek, miód pitny) pozostałe; mieszane napoje zawierające alkohol
6.	15.95.10	2205	Wermut gronowy i inne wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
7.	15.91.10	2208	Wódki, likiery, inne napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe do produkcji napojów
	15.92.11	2207 10 00 0	Alkohol etylowy nieskażony, o mocy alkoholu 80% objętości lub więcej
	15.92.12	2207 20 00 0	Alkohol etylowy i inne alkohole skażone o dowolnej mocy
8.	bez względu na symbol PKWiU	bez względu na kod PCN	Pozostałe napoje alkoholowe o zawartości alkoholu powyżej 1,2% objętości
9.	16.00.11	2402	Cygara, również z obciętymi końcami, cygaretki i papierosy z tytoniu lub namiastek tytoniu
	16.00.12-30	2403 10	Tytoń do palenia
	16.00.12-90.20	2403 99 10 0	Tytoń do żucia i tabaka
10.	ex 18.24.43-33.00	6506 92 00 0	Kapelusze i inne nakrycia głowy ze skór futerkowych – wyłącznie ze skór zwierząt szlachetnych
	18.30.11-50.2	4302 11 00 0 4302 19 (z wyłączeniem 4302 19 35 0 i 4302 19 80 0) 4302 30 (z wyłączeniem 4302 30 25 0)	Skóry futerkowe całe, garbowane lub wykończone ze zwierząt szlachetnych
	ex 18.30.12	4303	Odzież, dodatki odzieżowe oraz inne wyroby wykonane ze skór futerkowych (z wyjątkiem nakryć głowy) – wyłącznie ze skór zwierząt szlachetnych
11.	24.52.11	3303 00	Perfumy i wody toaletowe
	24.52.12	3304 10 00 0 3304 20 00 0	Kosmetyki upiększające do ust i oczu
	24.52.13	3304 30 00 0	Kosmetyki do manicure i pedicure
	ex 24.52.14-00	3304 91 00 0	Pudry kosmetyczne i higieniczne – z wyłączeniem przeznaczonych dla dzieci
	24.52.15-10.00	3304 99 00 0	Pozostałe kosmetyki upiększające do twarzy

	24.52.19-50.00	3307 20 00 0	Dezodoranty osobiste i preparaty przeciwpotowe
	24.52.19-90.10	3307 90 00 0	Preparaty do higieny intymnej
	24.52.19-90.3	3307 90 00 0	Środki higieniczne kosmetyczne, gdzie indziej nie wymienione
	24.52.19-90.60	3307 90 00 0	Preparaty toaletowe dla zwierząt
	24.52.19-90.90	3307 90 00 0	Kosmetyki i wyroby perfumeryjne, pozostałe, gdzie indziej nie sklasyfikowane
12.	ex 29.60.13-50	9303 10 00 0 9303 20 9303 30 00 0	Broń palna ładowana przez lufę, strzelby i karabinki sportowe, myśliwskie lub przeznaczone do strzelania do celu – wyłącznie broń myśliwska
	ex 29.60.13-70.00	9303 90 00 0	Broń palna działająca na zasadzie odpalania ładunku prochowego, gdzie indziej nie wymieniona – wyłącznie broń myśliwska
	ex 29.60.13-90.90	9304 00 00 0	Broń pozostała, gdzie indziej niewymieniona – wyłącznie broń gazowa
13.	34.10.2	8703 (z wyłączeniem 8703 10)	Samochody osobowe
14.	ex 36.50.41-00	9504 40 00 0	Karty do gry – z wyłączeniem kart do gry dla dzieci
15.	40.10.10	2716 00 00 0	Energia elektryczna
16.	bez względu na symbol PKWiU	bez względu na kod PCN	Wyposażenie specjalistyczne obiektów działalności rozrywkowej osobno niewymienione: rulety wraz ze stołami do rulety, stoły do gry w karty, automaty hazardowe, maszyny i urządzenia losujące, elektroniczne maszyny i urządzenia do gry

Objaśnienia:

ex – dotyczy tylko i wyłącznie danego wyrobu z danego grupowania

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH ZHARMONIZOWANYCH

Poz.	Symbol PKWiU	Kod PCN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1.	11.10.10	2709 00	Ropa naftowa
	11.10.20	2711 11 00 0 2711 21 00 0	Gaz ziemny
2.	23.10.20	2706 00 00 0	Smoła destylowana z węgla, lignitu lub torfu i inne smoły mineralne
	23.20	2710 2711 (z wyłączeniem 2711 11 00 0 i 2711 21 00 0) 2712	Produkty rafinacji ropy naftowej (oleje mineralne) - z wyłączeniem wyrobów oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.32 i kodem PCN 2713 - oraz pozostałe wyroby przeznaczone do użycia jako paliwa silnikowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych bez względu na symbol PKWiU i kod PCN
	24.14.11	2901	Węglowodory acykliczne
	24.14.12-13.00	2902 11 00 0	Węglowodory cykliczne: 1) cykloheksan
	24.14.12-15.3	2902 19 90 0	2) pozostałe
	24.14.12-23	2902 20 00 0	3) benzen
	24.14.12-25	2902 30 00 0	4) toluen
	24.14.12-43.00	2902 41 00 0	5) o-ksylen
	24.14.12-45.00	2902 43 00 0	6) p-ksylen
	24.14.12-47.10	2902 42 00 0	7) m-ksylen
	24.14.12-47.2	2902 44 00 0	8) mieszaniny izomerów ksylenu
	24.14.73-20	2707 10	Oleje i inne produkty destylacji smoły węglowej w wysokiej temperaturze; pak i koks pakowy : 1) benzol
	24.14.73-30.1	2707 20	2) toluol
	24.14.73-30.2	2707 30	3) ksyloł
	24.14.73-30.3		
	24.14.73-30.4	2707 50	4) mieszaniny węglowodorów aromatycznych pozostałe
	24.14.73-40.3		
	24.14.73-65	2707 91 00 0	5) oleje krezotowe
	24.14.73-67.1	2707 99 11 0	6) oleje surowe lekkie
	24.14.73-67.2	2707 99 19 0	7) oleje surowe pozostałe
24.66.31-55.00	3403 11 00 0	Preparaty smarowe do obróbki materiałów włókienniczych o zawartości olejów z ropy naftowej w masie mniejszej niż 70 %	
24.66.31-57	3403 19	Preparaty smarowe, o zawartości olejów z ropy naftowej w masie mniejszej niż 70%, pozostałe	

	24.66.32	3811	Preparaty przeciwstukowe; dodatki do olejów mineralnych itp.
	24.66.46-70	3817 00	Alkilobenzeny mieszane, alkilonaftaleny mieszane inne niż te oznaczone symbolem PKWiU 24.14.12 i kodem PCN 2902 lub oznaczone symbolem PKWiU 24.14.73 i kodem PCN 2707
	26.82.13	2715 00 00 0	Mieszanki bitumiczne na naturalnym asfalcie lub naturalnym bitumie, na bitumie naftowym, smole mineralnej, paku smołowym
3.	15.96.10-00 15.98.12-50.30 ex15.94.10	2203 00 2202 90 10 0 ex2206 00	Piwo otrzymywane ze słodu Piwo bezalkoholowe Napoje alkoholowe będące mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, w których zawartość alkoholu przekracza 0,5% objętości
4.	15.93.11 ex15.93.12	2204 10 2204 21 10 2204 29 10 ex2204	Wina musujące gronowe Wina ze świeżych winogron, z wyjątkiem win musujących; moszcz z winogron
5.	15.94.10	2206 00	Napoje fermentowane (np. jablecznik, wino z gruszek, miód pitny) pozostałe; mieszane napoje zawierające alkohol
6.	15.95.10	2205	Wermut gronowy i inne wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
7.	15.91.10	2208	Wódki, likiery, inne napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe do produkcji napojów
	15.92.11	2207 10 00 0	Alkohol etylowy nieskażony, o mocy alkoholu 80% objętości lub więcej
	15.92.12	2207 20 00 0	Alkohol etylowy i inne alkohole skażone o dowolnej mocy
8.	bez względu na symbol PKWiU	bez względu na kod PCN	Pozostałe napoje alkoholowe o zawartości alkoholu powyżej 1,2% objętości
9.	16.00.11	2402	Cygara, również z obciętymi końcami, cygaretki i papierosy z tytoniu lub namiastek tytoniu
	16.00.12-30	2403 10	Tytoń do palenia

Objaśnienia:

ex – dotyczy tylko i wyłącznie danego wyrobu z danego grupowania

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM
OZNACZANIA ZNAKAMI AKCYZY**

Poz.	Symbol PKWiU	Kod PCN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1.	23.20	2710 2711 (z wyłączeniem 2711 11 00 0 i 2711 21 00 0) 2712	Produkty rafinacji ropy naftowej (oleje mineralne) - z wyłączeniem wyrobów oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.32 i kodem PCN 2713 - oraz pozostałe wyroby przeznaczone do użycia jako paliwa silnikowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych bez względu na symbol PKWiU i kod PCN
	24.66.31-57.10	3403 19 10 0	Preparaty zawierające w masie 70% lub więcej olejów mineralnych, jeżeli nie stanowią zasadniczego ich składnika
	24.66.31-57.80	3403 19 99 0	Oleje do różnych celów
2.	15.96.10-00	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
3.	15.93.11	2204 10 2204 21 10 2204 29 10	Wina musujące gronowe
	ex15.93.12	ex2204	Wina ze świeżych winogron, z wyjątkiem win musujących; moszcz z winogron
4.	15.94.10	2206 00	Napoje fermentowane (np. jablecznik, wino z gruszek, miód pitny) pozostałe; mieszane napoje zawierające alkohol
5.	15.95.10	2205	Wermut gronowy i inne wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
6.	15.91.10	2208	Wódki, likiery, inne napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe do produkcji napojów
	15.92.11	2207 10 00 0	Alkohol etylowy nieskażony, o mocy alkoholu 80% objętości lub więcej
	15.92.12	2207 20 00 0	Alkohol etylowy i inne alkohole skażone o dowolnej mocy
7.	bez względu na symbol PKWiU	bez względu na kod PCN	Pozostałe napoje alkoholowe o zawartości alkoholu powyżej 1,2% objętości

8.	16.00.11	2402	Cygara, również z obciętymi końcami, cygaretki i papierosy z tytoniu lub namiastek tytoniu
	16.00.12-30	2403 10	Tytoń do palenia
	16.00.12-90.20	2403 99 10 0	Tytoń do żucia i tabaka

Objaśnienia:

ex – dotyczy tylko i wyłącznie danego wyrobu z danego grupowania

Uzasadnienie

I.

Projekt ustawy o podatku akcyzowym reguluje kompleksowo problematykę funkcjonowania systemu tego podatku, w tym również zagadnienia związane z oznaczaniem wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Przygotowanie projektu ustawy o podatku akcyzowym w obecnym kształcie zostało podyktowane wieloma względami.

Po pierwsze, obecnie obowiązujące przepisy, określające opodatkowanie wyrobów akcyzowych znajdują się wraz z regulacjami dotyczącymi podatku od towarów i usług w jednej ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 ze zm.). W przypadku znaków skarbowych uregulowania są określone w odrębnej ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584 ze zm.). Powyższe powoduje dużą złożoność struktury przepisów.

Należy zauważyć, że obecnie żadne z państw członkowskich Unii Europejskiej nie ma wspólnej ustawy o podatku od towarów i usług i podatku akcyzowym, a przepisy dotyczące tych materii są w zasadzie rozdzielone.

Po drugie, obecne regulacje prawne są tylko częściowo zharmonizowane z prawem wspólnotowym. Zgodnie ze zobowiązaniem Rzeczypospolitej Polskiej przyjętym w Stanowisku Negocjacyjnym w obszarze „Podatki” Polska jest zobowiązana do przyjęcia prawa wspólnotowego. W związku z powyższym problematyka podatku akcyzowego została ujęta całościowo w jednym akcie prawnym.

Podstawowym aktem regulującym zagadnienia związane z funkcjonowaniem systemu podatku akcyzowego obowiązującego dla wszystkich państw członkowskich jest Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992r. w sprawie przepisów ogólnych dotyczących wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym oraz w sprawie składowania, przepływu i nadzorowania takich wyrobów.

System wspólnotowy przewiduje specjalne uregulowania odnoszące się do obrotu wyrobami akcyzowymi tzw. zharmonizowanych, którymi w ujęciu ustawy są paliwa silnikowe, oleje opałowe i gaz, napoje alkoholowe oraz wyroby tytoniowe. Specyfiką jest zasada, że wyroby te mogą być produkowane, magazynowane, nabywane lub wysyłane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do momentu ich wprowadzenia do obrotu lub w inny sposób udostępnienia do konsumpcji na rynku krajowym. Obowiązek zapłaty podatku akcyzowego powstaje wówczas, gdy zostają one zwolnione do szeroko rozumianej konsumpcji. Akcyza staje się należna w państwie członkowskim, w którym następuje konsumpcja, według stawki podatku obowiązującej w tym państwie.

Należy jednocześnie zaznaczyć, iż przepisy prawa wspólnotowego regulują kwestie odnoszące się do ww. wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, pozostawiając państwom członkowskim swobodę w zakresie i strukturze opodatkowania podatkiem akcyzowym innych wyrobów.

Ponadto z uwagi na konieczność dostosowania polskiego prawa do uregulowań unijnych istnieje konieczność uregulowania kwestii oznaczania wyrobów znakami akcyzy w sposób uwzględniający ochronę dochodów budżetowych państwa z tytułu podatków, jak również ochronę legalnie działających podmiotów przy jednoczesnym spełnieniu wymogów zawartych w uregulowaniach unijnych. Ścisły związek przepisów dotyczących podatku

akcyzowego z przepisami regulującymi system znaków akcyzy stwarza możliwość kompleksowego ujęcia w jednej ustawie opodatkowania wyrobów akcyzowych łącznie z zagadnieniami dotyczącymi oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

Problematyka dotycząca szczegółowych zasad oznaczania wyrobów znakami akcyzy m.in. określenie katalogu wyrobów podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy lub określenie zwolnień niektórych wyrobów z obowiązku oznaczania, pozostaje w gestii państw członkowskich. Niemniej jednak podstawowy akt regulujący system podatku akcyzowego jakim jest Dyrektywa Rady 92/12/EEC w art. 21 wskazuje, że państwa członkowskie mogą wymagać, aby wyroby wprowadzane do konsumpcji na ich terytorium nosiły oznakowania podatkowe lub posiadały krajowe znaki identyfikacyjne dla celów podatkowych. Należy zwrócić uwagę na zapis, że państwa członkowskie spowodują aby ww. znaki lub oznaczenia nie stwarzały przeszkód w swobodnym przepływie wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Oznacza to że system musi być dostosowany do uregulowań unijnych w sposób pozwalający na swobodny przepływ towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym i oznaczonych znakami akcyzy, a więc w sposób uwzględniający zarówno podmioty uczestniczące w obrocie wewnątrzspółnotowym jak również zasady tego obrotu. Istnieje zatem konieczność rozszerzenia kręgu podmiotów, które otrzymać będą znaki akcyzy oraz zmodyfikowania procedur otrzymywania znaków akcyzy, z uwzględnieniem tych podmiotów.

Jednocześnie projekt ustawy zawiera nowe rozwiązania, nie wynikające z powyższych okoliczności, które zostaną omówione w dalszej części uzasadnienia.

Projekt ustawy o podatku akcyzowym zawiera uregulowania ogólne odnoszące się do wszystkich wyrobów akcyzowych, oraz zakłada specyfikę uregulowań dla wyrobów zharmonizowanych i wyrobów akcyzowych pozostałych określanych przepisami ustawy jako wyroby niezharmonizowane. Tak więc obok norm ogólnych mających zastosowanie dla wszystkich wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, takich jak np. określenie pojęcia składu podatkowego, bądź dokumentu przewozowego, używanego przy przemieszczaniu wyrobów z akcyzą zawieszoną (administracyjnego dokumentu towarzyszącego), znaków akcyzy ustawa zawiera przepisy szczególne (*lex specialis*), odnoszące się do poszczególnych grup wyrobów, bądź też zawiera odpowiednie delegacje dla Ministra Finansów umożliwiające określenie szczegółowych regulacji w aktach wykonawczych.

Jednocześnie projekt ustawy zawiera nowe rozwiązania, nie wynikające z powyższych okoliczności, które zostaną omówione w dalszej części uzasadnienia.

Projekt ustawy o podatku akcyzowym ma zharmonizować w pełni polskie przepisy prawne z przepisami wspólnotowymi.

W związku z powyższym projektowana ustawa o podatku akcyzowym składa się z VI Działów, zawierających przepisy odnoszące się do uregulowań ogólnych i szczególnych dla odrębnych grup wyrobów oraz znaków akcyzy.

II.

1. W Dziale I zawarte są przepisy ogólne, odnoszące się zarówno do wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, jak i niezharmonizowanych. Taki podział wyrobów akcyzowych jest nowym rozwiązaniem, wynikającym, jak wspomniano na wstępie, z przepisów unijnych. Zgodnie z projektową ustawą nastąpiła pełna zgodność w zakresie struktury wyrobów, gdyż ustawa jako wyroby akcyzowe zharmonizowane określa paliwa silnikowe, oleje opałowe i

gaz, napoje alkoholowe oraz wyroby tytoniowe. Natomiast wyrobami akcyzowymi niezharmonizowanymi są pozostałe wyroby akcyzowe.

Należy zauważyć, iż do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania znakami akcyzy w kraju – według projektowanej ustawy – będzie stosowana klasyfikacja wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU). Natomiast do celów poboru akcyzy w imporcie oraz w dostawie i nabyciu wewnątrzspółnotowym będzie stosowana klasyfikacja wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN) (art. 3).

Załączniki do projektowanej ustawy o podatku akcyzowym zawierają klasyfikacje wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) do celów poboru akcyzy w kraju z równoczesnym ich przełożeniem na Polską Scaloną Nomenklaturę Towarową Handlu Zagranicznego (PCN) do celów poboru akcyzy w imporcie oraz w dostawie i nabyciu wewnątrzspółnotowym.

Projektowana ustawa, regulując kompleksowo zagadnienia podatku akcyzowego oraz wypełniając przyjęte zobowiązania, wynikające z przepisów unijnych wprowadza, obok dotychczas obowiązujących pojęć, definicje nowe, pozwalające odpowiednio ukształtować implementowany system. Takimi nowymi pojęciami są: dostawa wewnątrzspółnotowa (przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego) oraz nabycie wewnątrzspółnotowe (przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju). Wprawdzie znajdują one zastosowanie dopiero z dniem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, niemniej jednak ustawodawca widzi już potrzebę odpowiedniego ich określenia. Należy zaznaczyć, iż po akcesji Polski do Unii Europejskiej pojęcia „import” i „eksport” będą stosowane w odniesieniu do obrotu wyrobami akcyzowymi z państwami trzecimi (tj. nie należącymi do Unii Europejskiej), natomiast pojęcia dostawy wewnątrzspółnotowej i nabycia wewnątrzspółnotowego do obrotu wewnątrzspółnotowego wyrobami akcyzowymi (tj. z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej).

W związku z implementacją przepisów unijnych przepisy projektowanej ustawy w ww. dziale definiują również pojęcia: terytorium Wspólnoty Europejskiej, terytorium państwa członkowskiego oraz terytorium państwa trzeciego.

Ponadto zostały wprowadzone definicje: skład podatkowy, zarejestrowany handlowiec i niezarejestrowany handlowiec. Z nowymi instytucjami ściśle związane są pojęcia: zabezpieczenia akcyzowego, administracyjnego dokumentu towarzyszącego i uproszczonego dokumentu towarzyszącego, które stanowią niezbędne elementy wspólnotowego systemu podatku akcyzowego.

Należy podkreślić, iż w projekcie ustawy zasadniczą zmianą w stosunku do przepisów obowiązujących jest ujęcie w katalogu czynności stanowiących przedmiot opodatkowania podatkiem akcyzowym: produkcji wyrobów akcyzowych, wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego oraz nabycia wewnątrzspółnotowego i dostawy wewnątrzspółnotowej (art. 4). W pozostałym zakresie przedmiotu opodatkowania, unormowania dotychczasowe zostały utrzymane, w tym opodatkowanie podatkiem akcyzowym nadmiernych ubytków lub zawinionych niedoborów wyrobów akcyzowych zharmonizowanych (art. 5).

W projekcie ustawy zaproponowane zostało ograniczenie zakresu przedmiotowego, a mianowicie wyłączenie niektórych wyrobów akcyzowych z systemu podatkowego, tj. łoża wycieczkowych i sportowych (wyłącznie jachty pełnomorskie), soli i sprzętu elektronicznego

wysokiej klasy (załącznik nr 1 do ustawy). Za powyższym rozwiązaniem przemawia struktura dochodów budżetowych z podatku akcyzowego od poszczególnych grup wyrobów. W 2002 r. dochody od wyrobów zharmonizowanych, energii elektrycznej oraz samochodów osobowych stanowią 98,54% ogólnej kwoty rocznych dochodów.

2. Moment powstania obowiązku podatkowego (art. 6), jak również podmiot opodatkowania (art. 11), projekt ustawy recypuje dotychczasowe zasady ich ustalania.

Nowym elementem jest natomiast wprowadzenie dla podatników akcyzy obowiązku odrębnej rejestracji w urzędzie celnym. W tym zakresie projekt ustawy stanowi, że podatnicy podatku akcyzowego są obowiązani przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu złożyć we właściwym urzędzie celnym zgłoszenie rejestracyjne (art. 14).

Ponadto projektowana ustawa o podatku akcyzowym, stanowi, iż urząd celny prowadzi rejestr podatników akcyzy. Rejestr taki będzie zawierać w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto zgodnie z projektem ustawy właściwy naczelnik urzędu celnego będzie obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, że podatnik jest zarejestrowanym podatnikiem akcyzy na wniosek zainteresowanego, przy czym zainteresowanym jest każdy mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowanym podatniku (art. 15).

Należy zaznaczyć, iż zgodnie z uregulowaniami projektu ustawy organami właściwymi dla podatku akcyzowego są organy celne, co odpowiada uregulowaniom zawartym w ustawie o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi do spraw finansów publicznych, która została uchwalona w dniu 20 maja 2003r. przez Sejm i obecnie jest przedmiotem prac Senatu.

Dla składania przez podatników deklaracji podatkowych, jak również terminów płatności podatku akcyzowego, projekt ustawy nie przewiduje nowych uregulowań w tym zakresie. Ponadto projekt ustawy zachowuje dotychczasowe rozwiązania odnoszące się do importu wyrobów akcyzowych i właściwości organów celnych (art. 19 - 21). W tym zakresie projekt ustawy uwzględnia rozwiązania zawarte w ww. ustawie o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi do spraw finansów publicznych.

III.

1. W Dziale II zawarte są nowe uregulowania odnoszące się do organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi, stanowiące implementację uregulowań wynikających z horyzontalnej Dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992r. w sprawie przepisów ogólnych dotyczących wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym oraz w sprawie składowania, przepływu i nadzorowania takich wyrobów.

W pierwszej kolejności została określona procedura zawieszenia poboru akcyzy, która jest stosowana w obrocie między państwami członkowskimi Unii Europejskiej dla wyrobów zharmonizowanych. Projektowana ustawa przewiduje zastosowanie zawieszenia poboru akcyzy w przypadku produkcji, przetwarzania i magazynowania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym oraz przemieszczania tych wyrobów między składami podatkowymi (art. 24). Powyższe stanowi implementację przepisów ww. Dyrektywy 92/12/EWG (art. 4 lit. c; art. 11 ust. 2; art. 15 ust. 1). Ponadto przepisy art. 24 omawianej ustawy dopuszczają procedurę zawieszenia poboru akcyzy w innych przypadkach, np. przemieszczania wyrobów

akcyzowych ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu posiadającego status zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca w innym państwie członkowskim. Projektowana ustawa określa, warunki w jakich winna być dokonywana powyższa procedura (art. 25). Jednym z podstawowych warunków jest posiadanie przez podmiot dokonujący omawianej czynności zabezpieczenia akcyzowego oraz załączenie właściwego dokumentu przewozowego. Dla przemieszczania wyrobów akcyzowych bez zapłaconego podatku jest stosowany administracyjny dokument towarzyszący.

Należy zaznaczyć, iż procedura ta nie może być zastosowana wobec wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oznaczonych znakami skarbowymi akcyzy w dostawie wewnątrzspółnotowej i obrocie krajowym, z wyjątkiem przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych między składami podatkowymi tego samego podatnika (art. 25 ust. 5). Podmioty wykonujące czynności w ramach zawieszenia poboru akcyzy objęte są szczególnym nadzorem podatkowym.

2. Niezwykle ważne dla systemu są przepisy dotyczące nowej instytucji w polskim systemie podatkowym, a mianowicie składu podatkowego. Zgodnie z implementowanymi uregulowaniami UE, produkcja i przetwarzanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych może odbywać się wyłącznie w składach podatkowych (art. 28), natomiast ich przemieszczanie pomiędzy składami podatkowymi może odbywać się tylko w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Takie rozwiązanie Polska zobowiązała się przyjąć przed akcesją do UE i stanowi implementację art. 11 ust. 2 i art. 15 ust. 1 Dyrektywy 92/12/EWG.

Projekt ustawy określa wymogi formalne zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego. Podstawowym warunkiem jego otrzymania jest produkowanie, przetwarzanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez podmiot występujący z wnioskiem o wydanie takiego zezwolenia. Ponadto podmiot taki musi spełnić dodatkowe przesłanki, w szczególności.: być podatnikiem podatku od towarów i usług, być podmiotem, którego działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe, nie zalegać z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa ani składkami na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, a także nie może być wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe, likwidacyjne lub układowe oraz złożony zabezpieczenie akcyzowe (art. 29).

Organem właściwym w sprawach o udzielenie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego jest właściwy naczelnik urzędu celnego. Powyższe zezwolenie wydaje na pisemny wniosek podatnika, do którego powinny być załączone odpowiednie dokumenty.

Wydając takie zezwolenie właściwy naczelnik urzędu celnego nadaje podatnikowi numer akcyzowy, którym podatnik jest zobowiązany posługiwać się w deklaracjach dla podatku akcyzowego i dokumentach przewozowych (art. 32). Właściwy naczelnik urzędu celnego jest również uprawniony do cofania zezwoleń na prowadzenie składów podatkowych.

Projekt ustawy reguluje również zasady funkcjonowania zarejestrowanego handlowca (art. 35 - 37) oraz niezarejestrowanego handlowca (art. 38 - 40). Podmioty te stanowią nowe instytucje w polskim systemie podatkowym.

Na prowadzenie działalności w charakterze zarejestrowanego i niezarejestrowanego handlowca podmiot jest zobligowany uzyskać zezwolenie właściwego naczelnika urzędu celnego. Uprawnienia zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca polegają na tym, iż podmioty te są upoważnione do nabywania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z innego państwa członkowskiego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Obowiązek podatkowy dla zarejestrowanego i niezarejestrowanego handlowca powstaje z dniem nabycia przez te podmioty wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, przy

czym za datę nabycia uważa się dzień wprowadzenia wyrobów akcyzowych na miejsce określone w zezwoleniu na wykonywanie działalności zarejestrowanego lub niezarejestrowanego handlowca. Zarejestrowany i niezarejestrowany handlowiec nie mogą magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Zasadnicze różnice pomiędzy zarejestrowanym i niezarejestrowanym handlowcem polegają na tym, iż:

- 1) zarejestrowany handlowiec może uzyskać „stałe” zezwolenie właściwego naczelnika urzędu celnego na nabycie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, podczas gdy niezarejestrowany handlowiec jest obowiązany uzyskać przed każdym nabyciem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z innego państwa członkowskiego jednorazowe zezwolenie;
- 2) zarejestrowany handlowiec składa zwykle zabezpieczenie akcyzowe (art. 41), natomiast niezarejestrowany handlowiec przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju jest obowiązany złożyć jednorazowe zabezpieczenie w formie depozytu w gotówce lub gwarancji bankowej (art. 40 ust. 4 pkt 1);
- 3) niezarejestrowany handlowiec przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju jest obowiązany za każdym razem dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego.

3. W dalszej kolejności projekt ustawy określa nową instytucję w polskim systemie podatkowym zabezpieczenia akcyzowego (art. 41). Do jego złożenia zostali zobligowani prowadzący składy podatkowe, zarejestrowani handlowcy, podmioty nabywające w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe zharmonizowane zwolnione z akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz przedstawiciele podatkowi.

Istotne jest również określenie form zabezpieczenia akcyzowego. Przepisy projektu ustawy stanowią, że zabezpieczenie może zostać złożona w formie depozytu w gotówce lub w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej. Projekt ustawy zawiera uregulowania dopuszczające możliwość zwolnienia przez naczelnika urzędu celnego z obowiązku pobrania zabezpieczenia przy korzystaniu z procedury zawieszenia akcyzy.

4. Kolejnym zagadnieniem, które reguluje projekt ustawy jest organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi w systemie zapłaconego podatku akcyzowego. Prawo wspólnotowe przewiduje inne niż w przypadku wyrobów objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy zasady obrotu wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi z zapłaconym podatkiem. Wyroby akcyzowe z zapłaconym podatkiem w obrocie pomiędzy państwami członkowskimi są przemieszczane na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej jedynie na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego (art. 52).

Projektowana ustawa reguluje zasady przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w celach gospodarczych (art. 53) i nabycia tych wyrobów dla celów prywatnych (art. 54). Na szczególną uwagę zasługuje nowa instytucja jaką jest sprzedaż wysyłkowa (art. 55). Wykonanie tej czynności odbywa się za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, którym może być prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany handlowiec, który musi spełnić określone w ustawie obowiązki.

W dalszej kolejności projekt ustawy reguluje zwroty zapłaconej akcyzy (art. 58). Określone zostały ogólne zasady zwrotu w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej do innego państwa członkowskiego i eksportu. Rozwiązania szczegółowe zostaną uregulowane w aktach wykonawczych.

Do zezwoleń na: prowadzenie składu podatkowego, prowadzenie działalności zarejestrowanego handlowca, dokonywanie czynności jako niezarejestrowany handlowiec

oraz dokonywanie czynności w formie przedstawiciela podatkowego stosuje się przepisy działu IV Ordynacji podatkowej (art. 59).

IV.

1. Dział III zawiera przepisy szczególne odnoszące się do :

- 1) wyrobów zharmonizowanych; tzn. paliw silnikowych, olejów opałowych i gazu, napojów alkoholowych oraz wyrobów tytoniowych.
- 2) wyrobów niezharmonizowanych:

W przypadku wyrobów zharmonizowanych projektowana ustawa zawiera definicje poszczególnych grup wyrobów, określenie podstawy opodatkowania, stawki podatku akcyzowego oraz zwolnień od podatku akcyzowego. Należy zaznaczyć, iż z uwagi na fakt przyjęcia w projektowanej ustawie, że osobami prowadzącymi działalność gospodarczą w oparciu o status składu podatkowego są producenci ww. wyrobów, to ustawa zawiera określenie definicji produkcji ww. grup wyrobów, stosowane dla potrzeb ustawy. Z uwagi na fakt, iż na produkcję większości wyrobów istnieje konieczność posiadania zezwoleń lub koncesji, zastosowane w ustawie określenia produkcji pokrywają się, w zasadzie z określeniami przyjętymi w ww. dokumentach, wydawanych na podstawie odrębnych ustaw. Należy zaznaczyć, iż wyroby te są objęte szczególnym nadzorem podatkowym.

W projektowanej ustawie o podatku akcyzowym została przyjęta konstrukcja maksymalnych stawek podatku akcyzowego na poszczególne zharmonizowane wyroby akcyzowe, zgodnie z dotychczas stosowanymi rozwiązaniami. Jednocześnie projektowana ustawa zawiera propozycje delegacji dla Ministra Finansów do obniżania maksymalnych stawek ustawowych na poszczególne wyroby akcyzowe w drodze rozporządzenia. W aktach wykonawczych, zgodnie z prowadzoną polityką, Minister Finansów może określać wysokość stawek na poszczególne wyroby akcyzowe.

2. W przypadku paliw silnikowych i olejów opałowych podstawa opodatkowania pozostaje bez zmian, gdyż jest zgodna w tym zakresie z przepisami Unii Europejskiej. Rozszerzony został zakres tej grupy wyrobów, poprzez objęcie podatkiem akcyzowym chemicznie czystego metanu i czystego propanu. Powyższa zmiana podyktowana jest koniecznością dostosowania polskich przepisów w tym zakresie do uregulowań wspólnotowych. Zakres projektowanych zwolnień ustawowych w znacznej mierze pokrywa się z obowiązującymi obecnie przepisami. Należy zaznaczyć, iż stosowany obecnie system zwolnień oparty na zasadzie opodatkowania z możliwości odliczania podatku akcyzowego, co ma zastosowanie w przypadku paliw napędowych do samolotów oraz dla żeglugi i kutrów rybackich, zgodny jest z uregulowaniami Unii Europejskiej w tym zakresie. Przy wprowadzeniu instytucji składu podatkowego będzie istniała możliwość stosowania pełnej zasady zwolnienia dla paliw silnikowych.
3. W przypadku napojów alkoholowych omawianych w rozdziale 2 na uwagę zasługują zmiany wprowadzone w projekcie ustawy, bowiem napoje alkoholowe zostały zapisane w układzie odpowiadającym podziałowi wynikającym z zapisów prawa wspólnotowego.

W projektowanej ustawie został zastosowany następujący podział napojów alkoholowych:

- a) piwo,
- b) wino,
- c) napoje fermentowane,
- d) produkty pośrednie,
- e) alkohol etylowy.

Należy zaznaczyć, iż wprowadzenie ww. podziału napojów alkoholowych stanowi wykonanie zobowiązań wynikających z przyjętego przez Polskę Stanowiska Negocjacyjnego w obszarze

„Podatki”. Powyższy podział napojów alkoholowych jest zgodny z podziałem napojów alkoholowych dla celów podatkowych przyjętym w Dyrektywie z dnia 19 października 1992 roku w sprawie ujednoczenia struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (92/83/EWG). Przedstawiony podział napojów alkoholowych odbiega od rozwiązań w zakresie klasyfikacji wyrobów alkoholowych zawartych w ustawach branżowych m.in. ustawie z dnia 13 września 2002 r. o napojach spirytusowych (Dz. U. Nr 166, poz. 1362), ustawie z dnia 25 lipca 2001 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. Nr 128, poz. 1401) i ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1362).

Dla przejrzystości zapisów w prezentowanym rozdziale został utrzymany zbliżony do zastosowanego dla paliw silnikowych układ przepisów. Zawarte są definicje poszczególnych napojów, tj. piwa, wina, napojów fermentowanych, produktów pośrednich i alkoholu etylowego oraz określone zostały podstawy opodatkowania, wysokość stawek, jak również definicja produkcji poszczególnych grup napojów.

Na uwagę zasługuje nowa grupa w podziale napojów alkoholowych, tzw. produkty pośrednie. W rozumieniu niniejszej ustawy są to wszelkie wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2 % do 22 % objętości, oznaczone symbolami PKWiU 15.93.11; 15.93.12; 15.94.10 i 15.95.10 oraz kodami PCN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10, 2204, 2206 00 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 66-68 (piwa, wina i napojów fermentowanych).

Projektowana ustawa wprowadza podział win na: wina musujące i wina niemusujące.

Przyjęte w projekcie ustawy stawki maksymalne na napoje alkoholowe, przykładowo piwo, Minister Finansów może zgodnie z zaproponowanymi delegacjami obniżać w aktach wykonawczych, a także określać warunki ich stosowania.

4. Odnośnie wyrobów tytoniowych zakres projektowanej ustawy jest zasadniczo zgodny z dotychczas stosowanym zakresem w tej grupie wyrobów. Na uwagę zasługują uregulowania (art. 72 ust. 1. pkt 3-4) odnoszące się do określenia powstania obowiązku podatkowego w przypadku sprzedaży papierosów połączonej z przyznawaniem premii w postaci innych towarów lub usług (np. zapalki, otworzenie paczki papierosów). Powyższe rozwiązanie pozwoli uniknąć stosowania różnych form premiovanej sprzedaży papierosów, a następnie podwyższania wysokości ceny detalicznej, ponad maksymalną cenę detaliczną wyznaczoną i wydrukowaną na pojedynczym opakowaniu papierosów. Wymienione powyżej doprecyzowanie przepisu jest istotne z uwagi na fakt, zastosowania tej ceny jako części procentowej stawki podatku akcyzowego od papierosów. Ponadto w zakresie tytoniu do palenia zharmonizowana została podstawa opodatkowania, poprzez przyjęcie jednej z dopuszczonych Dyrektywą 92/80/EWG wielkości, tzw. maksymalnej ceny detalicznej, którą jest zobowiązany określić producent lub osoba wprowadzająca takie wyroby na terytorium kraju.

Należy zaznaczyć, iż strona polska przedłożyła w toku negocjacji akcesyjnych stronie wspólnotowej następującą propozycję kalendarza podnoszenia stawek podatku akcyzowego na papierosy w latach 2002- 2008.

Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Wzrost akcyzy %	2,60	7.80	9.10	10.40	18.90	20.60	24.70

5. W dziale III projektowana ustawa zawiera także uregulowania odnoszące się do pozostałych wyrobów akcyzowych, określanych w ustawie jako wyroby niezharmonizowane. Przepisy ustawy określają zasady opodatkowania podatkiem akcyzowym samochodów osobowych. Podatnikami są podmioty dokonujące sprzedaży samochodu osobowego dokonywanej przed pierwszą jego rejestracją na terytorium kraju oraz importerzy i podmioty dokonujące nabycia wewnątrzspółnotowego (art. 74). Projektowana ustawa zakłada konieczność posiadania dokumentu o dokonanej zapłacie akcyzy przed pierwszą rejestracją samochodu.

V.

Dział IV zawiera przepisy dotyczące oznaczania wyrobów znakami akcyzy i składa się z czterech rozdziałów określających: obowiązek oznaczania znakami akcyzy, tryb i zasady umieszczania znaków akcyzy na opakowaniach jednostkowych wyrobów, procedurę otrzymywania znaków akcyzy oraz prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy.

Rozdział 1 zawiera wskazanie rodzajów znaków akcyzy z podziałem na znaki podatkowe stanowiące potwierdzenie wpłaty zaliczki na poczet przyszłego zobowiązania podatkowego w akcyzie oraz znaki legalizacyjne stanowiące potwierdzenie prawa podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów znakami akcyzy do wprowadzenia wyrobu akcyzowego do obrotu. Ponadto Rozdział 1 określa zakres przedmiotowy regulacji tj. wskazuje przez odesłanie do załącznika nr 3 do ustawy, grupy wyrobów podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy. Katalog wyrobów objętych obowiązkiem oznaczania nie odbiega od zakresu określonego w obecnie obowiązujących przepisach dotyczących systemu oznaczania wyrobów znakami akcyzy. W oparciu o uregulowania unijne zastosowany został jedynie nowy podział grup wyrobów objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy, który nie wpływa na zmianę zakresu obowiązku oznaczania wyrobów.

Nowym elementem w zakresie podmiotowym projektowanej ustawy jest objęcie obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy, oprócz obecnie zobowiązanych podmiotów takich jak: producent, importer, podmiot dokonujący pakowania, rozlania, rozważenia przepakowania, ponownego rozlania wyrobów w opakowania jednostkowe oraz posiadacz wyrobów nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo względnie nieodpowiednimi znakami akcyzy lub wyrobów z uszkodzonymi znakami akcyzy, także podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzspółnotowego oraz przedstawiciela podatkowego – co jest wynikiem uwzględnienia podmiotów uczestniczących w obrocie wspólnotowym. W przypadku wyrobów przeznaczonych do dalszego obrotu, a zbywanych przez organ państwowy, obowiązany do zakupu znaków akcyzy i oznaczenia nimi wyrobów nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo względnie nieodpowiednimi znakami akcyzy lub wyrobów z uszkodzonymi znakami akcyzy jest ich nabywca. Takie rozwiązanie wynika z faktu, iż znak akcyzy jest znakiem państwowym, tym samym nie może dojść do sytuacji, w której strony stosunku prawnego polegającego na sprzedaży znaków akcyzy są tożsame. Ponadto należy zauważyć, iż podmiotem faktycznie wprowadzającym przedmiotowe wyroby do obrotu jest ich nabywca, nie organ sprzedający te wyroby.

Zmianą, na którą należy zwrócić uwagę jest nałożenie na podmioty dokonujące pakowania, rozlania lub rozważenia wyrobów w opakowania jednostkowe, a także przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe, obowiązku stosowania podatkowych znaków akcyzy. Obecnie podmioty te stosują legalizacyjne znaki akcyzy.

Projekt ustawy uwzględnia zasady związane z przemieszczaniem towarów na rynku wspólnotowym przewidując, iż wyroby podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy muszą być prawidłowo oznaczone odpowiednimi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz nie mogą być importowane, przywiezione na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego bez zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz wystąpić w obrocie na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy.

Ponadto Rozdział 1 zawiera przepisy dotyczące zwolnień z obowiązku oznaczania wyrobów znakami akcyzy. Opracowując katalog zwolnień w przypadku importu wyrobów przyjęto zasadę zwolnienia z obowiązku banderolowania wyrobów, które są zwolnione z podatku akcyzowego oraz cła na podstawie przepisów prawa celnego, natomiast w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego - zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów zwolnionych z akcyzy. Projekt ustawy zawiera także przepisy dotyczące ustawowego zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów wytworzonych na terytorium kraju i przeznaczonych przez producenta do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport, wyrobów całkowicie niezdatnych do użytku, wyrobów przewożonych przez terytorium kraju tranzytem oraz wprowadzanych do składów celnych i wolnych obszarów celnych z przeznaczeniem do zbycia w składach wolnocłowych. Określone są też zasady stosowania zwolnień dotyczących wyrobów akcyzowych przeznaczonych do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport oraz przewożonych przez terytorium kraju (tranzyt), które obejmują m. in. obowiązek przekazywania informacji właściwemu naczelnikowi urzędu celnego o wywozie lub wwozie wyrobów, możliwość zarządzenia konwojowania takich wyrobów. Zakres zwolnień utrzymuje częściowo dotychczasowy stan prawny, który uzupełniono jedynie o zwolnienia związane z przeznaczeniem wyrobów do dostawy wewnątrzwspólnotowej.

Dodatkowo projekt ustawy dopuszcza możliwość wprowadzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych innych zwolnień z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w przypadku, gdy zwolnienie wynika ze zobowiązań międzynarodowych, bądź dotyczy wyrobów, co do których interwencja państwa w postaci utrzymania ogólnego obowiązku oznaczania nie wydaje się zasadna, z uwagi na niewielką skalę obrotu wyrobami, konieczność poniesienia znacznych nakładów finansowych albo trudności techniczne, zarówno u producentów tych wyrobów, jak również podczas kontroli oznaczenia tych wyrobów znakami akcyzy. Zwolnienia te będą wprowadzone w drodze rozporządzenia, w którym minister właściwy do spraw finansów publicznych określi szczegółowy zakres, tryb i warunki stosowania zwolnień oraz terminy wprowadzenia obowiązku oznaczania znakami akcyzy dla poszczególnych grup wyrobów kierując się sytuacją rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfiką obrotu tymi wyrobami oraz możliwością kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi.

W rozdziale 2 zawarte są uregulowania dotyczące trybu i zasad umieszczania znaków akcyzy na opakowaniach jednostkowych wyrobów. Zasadnicze zmiany w stosunku do regulacji zawartych w obecnie funkcjonującej ustawie o oznaczaniu wyrobów znakami akcyzy polegają na sprecyzowaniu w ustawie materialnych regulacji dotyczących nanoszenia znaków, m.in. wprowadzono przepis stanowiący podstawę dla naczelnika urzędu celnego do wskazania sposobu nanoszenia znaków akcyzy na nietypowe opakowania jednostkowe wyrobów, sprecyzowano zasadę odpłatności za oznaczenie znakami akcyzy mającymi postać odcisków pieczęci w przypadku wprowadzenia stosowania znaku w takiej postaci oraz określono przesłanki wprowadzenia obowiązku kasowania znaków. Projekt ustawy wprowadza także nową instytucję prawną jaką jest zdjęcie znaków. W przypadkach określonych przez ministra

właściwego do spraw finansów publicznych znaki akcyzy będą mogły zostać zdjęte z opakowań wyrobów po uprzednim złożeniu wniosku i uzyskaniu zgody właściwego naczelnika urzędu celnego przy zachowaniu odpowiedniego trybu. Szczegółowe przypadki i tryb zdjęcia znaków oraz wzór wniosku zostaną określone rozporządzeniem.

Dodatkowo rozdział 2 zawiera definicję opakowania jednostkowego stanowiącego jedno z podstawowych pojęć dotyczących systemu oznaczania wyrobów znakami akcyzy, którego sprecyzowanie jest niezbędne do jednolitego stosowania przepisów regulujących oznaczanie wyrobów znakami akcyzy.

Rozdział 3 obejmuje procedurę otrzymywania znaków akcyzy. Podatkowe znaki akcyzy wydawane będą dotychczasowym podmiotom, a także podmiotom dokonującym nabycia wewnątrzspółnotowego, przedstawicielom podatkowym, jak również podmiotom dokonującym pakowania, rozlania, rozważenia wyrobów w opakowania jednostkowe. Legalizacyjne znaki akcyzy sprzedawane będą posiadaczom wyrobów nie oznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo, względnie nieodpowiednimi znakami akcyzy lub wyrobów z uszkodzonymi znakami akcyzy oraz nabywcom takich wyrobów zbywanych przez organ władzy państwowej.

Należy zwrócić także uwagę na fakt, że organami prowadzącymi postępowanie w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy są właściwi naczelnicy urzędów celnych, którzy zostaną wyznaczeni, zgodnie z delegacją ustawową, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Przejęcie obsługi systemu znaków akcyzy przez naczelników właściwych urzędów celnych (dotychczas kompetencje w tym zakresie posiadają urzędy skarbowe) zakłada już ustawa o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, będąca przedmiotem prac parlamentarnych. Niniejszy projekt musiał zostać jednak opracowany w odniesieniu do obowiązującego stanu prawnego, stąd konieczne było „powtórzenie” w nim niektórych regulacji (w tym zmian przepisów przejściowych w zakresie przejścia kompetencji). W przypadku uchwalenia ww. ustawy regulacje te powinny zostać usunięte.

Rozdział 3 wprowadza też obowiązek składania przez podmioty zobowiązane do oznaczania wyrobów znakami akcyzy wstępnego zapotrzebowania na te znaki oraz określa konsekwencje wynikające z niezłożenia tego zapotrzebowania.

Projektowana ustawa określa także rodzaje dokumentów, do złożenia których jest obowiązany wnioskodawca składający wniosek o wydanie oraz sprzedaż znaków akcyzy. W stosunku do obecnie obowiązującej ustawy o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy katalog dokumentów został uzupełniony o dokumenty, które będą obowiązywać przedłożyć podmioty działające na rynku wspólnotowym.

W rozdziale 3 zawarte są delegacje dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia wzoru wniosku o wydanie, o sprzedaż znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnień do odbioru znaków, a także wzoru tego upoważnienia, sposobu składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do wniosku, wysokości zaliczki na podatek akcyzowy, kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia oraz należności z tytułu sprzedaży znaków legalizacyjnych.

Rozdział 4 określa prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy i reguluje m. in. zasady przekazywania, zwrotu i przechowywania znaków akcyzy oraz określa obowiązek prowadzenia przez podmioty ewidencji znaków akcyzy, udokumentowania ich utraty, zniszczenia, uszkodzenia, wydania lub zwrotu. Zakres obowiązków wynikający z

dotychczasowej ustawy nie zmienia się co do zasady, uwzględnia jedynie podmioty działające na rynku wspólnotowym.

Projekt ustawy precyzuje podmioty, do których są zwracane znaki akcyzy oraz określa krąg podmiotów uprawnionych do przekazywania znaków akcyzy podmiotom zagranicznym, który został rozszerzony o podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego oraz przedstawiciela podatkowego.

Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza ponadto definicje znaków uszkodzonych, zniszczonych oraz utraconych.

W rozdziale 4 zawarte są również delegacje dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji znaków akcyzy, sposobu ich przewozu i przechowywania a także szczegółowych warunków, trybu i terminów rozliczeń ze znaków akcyzy przekazanych producentowi zagranicznemu przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego oraz przedstawiciela podatkowego.

Ponadto w Rozdziale 4 w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonych rozliczeń znaków akcyzy zostały określone zasady rozliczania wpłaconych kwot za wnioskowane znaki w przypadku zwrotu znaków nie wykorzystanych i nie uszkodzonych oraz w razie wystąpienia strat znaków w procesie oznaczania, zasady i terminy zwrotu znaków uszkodzonych i niewykorzystanych oraz zwrotu starych wzorów znaków w przypadku wprowadzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych nowego wzoru znaku akcyzy.

Obecne przepisy ustawy o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy w przypadku zwrotu znaków akcyzy niewykorzystanych i nieuszkodzonych dają możliwość zwracającemu zwrotu wpłaconych przez niego zaliczek lub należności albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy odpowiadającym znakom zwróconym. Projektowana ustawa odchodzi od zapisu umożliwiającego otrzymanie nowych znaków w zamian za zwracane znaki niewykorzystane i nieuszkodzone. gdyż możliwość zamiany zwracanych znaków na znaki, np. o innej serii, utrudnia rozliczenie kwot wpłaconych przez zwracającego. W związku z powyższym projektowana ustawa w przedmiotowym zakresie zachowuje jedynie możliwość zwrotu wpłaconych zaliczek za podatkowe znaki akcyzy lub należności za znaki legalizacyjne.

Ponadto, w przypadku wystąpienia strat znaków akcyzy w procesie oznaczania przepisy projektowanej ustawy precyzują zapis dotyczący wydania w zamian nowych znaków akcyzy, których rodzaj i seria musi odpowiadać rodzajowi i serii znaków utraconych, uszkodzonych, zniszczonych w procesie oznaczania.

Przypadki zwrotu wpłaconych zaliczek, inne niż określone w ustawie, normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania oraz zespół czynności składających się na proces oznaczania znakami akcyzy będą określone rozporządzeniem.

W projekcie wprowadzona została także nowa regulacja określająca termin ważności znaków nie naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów. Znaki muszą być w ciągu roku od dnia ich otrzymania na podstawie decyzji wydanej przez właściwego naczelnika urzędu celnego naniesione na wyrób. W przypadku importu i nabycia wewnątrzspółnotowego wyroby oznaczone tymi znakami muszą być w tym terminie przywiezione na terytorium kraju. Po upływie tego terminu znaki tracą ważność i muszą być zwrócone. Powyższa regulacja uniemożliwia otrzymanie przez podatnika zwrotu wpłaconej zaliczki lub należności za znaki zwrócone, które nie zostały naniesione na opakowania jednostkowe w terminie 12 miesięcy od dnia ich otrzymania. W przypadkach zwrotu znaków akcyzy niewykorzystanych i nie uszkodzonych przed terminem utraty ważności znaku podatnikowi przysługuje zwrot wpłaconej zaliczki lub należności za te znaki. Regulacja powyższa ma na celu zdyscyplinowanie podatników odbierających znaki akcyzy, do rozliczania się z pobranych

znaków oraz wzmocnienie kontroli nad znakami wydanymi podmiotom zobowiązanym do oznaczania znakami akcyzy. Powyższa regulacja ma szczególne znaczenie w przypadku importerów wyrobów objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy, którzy często przez kilka lat nie wywiązują się z obowiązku rozliczenia z pobranych znaków akcyzy. Podmioty zajmujące się produkcją wyrobów akcyzowych ze względu na możliwość odliczenia wpłaconej za znaki zaliczki na podatek akcyzowy po naniesieniu znaków akcyzy na opakowania wyrobów rozliczają się z nich na bieżąco bez zbędnych opóźnień.

Projektowana ustawa w części dotyczącej znaków akcyzy podobnie jak obowiązująca obecnie ustawa o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy przewiduje, że w celu otrzymania podatkowych znaków akcyzy podmiot zobowiązany do oznaczania wyrobów tymi znakami zobowiązany jest wpłacić zaliczkę na podatek akcyzowy stanowiącą równowartość żądanych znaków oraz koszty wytworzenia znaków a w przypadku legalizacyjnych znaków akcyzy należności z tytułu ich sprzedaży.

Projektowana ustawa w części dotyczącej znaków akcyzy nie powoduje dodatkowych skutków budżetowych poza ponoszonymi obecnie przez budżet państwa na finansowanie systemu znaków akcyzy. Obecna struktura finansowania obsługi systemu znaków akcyzy nie ulegnie zmianie.

Projektowana ustawa w części dotyczącej znaków akcyzy nie powoduje żadnych skutków społecznych.

VI.

W dziale VI projektowana ustawa zawiera zmiany w przepisach obowiązujących, które dotyczą m.in. następujących ustaw:

- ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 i Nr 167, poz. 1372).
- ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399),
- ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000, Nr 14, poz. 176 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999r. Nr 54, poz. 572 z późn. zm),
- ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000r. Nr 54, poz. 654 z późn. zm.),
- ustawy z dnia z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 1999 r. Nr 11, poz. 95 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 930 z późn. zm.),

- ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1362),
- ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. Nr 128, poz. 1401),
- ustawy z dnia 13 września 2002 r. o napojach spirytusowych (Dz. U. Nr 166, poz. 1362)

Zmiany w ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 z późn. zm.) prowadzą do „usunięcia” z tej ustawy regulacji dotyczących akcyzy. Wynika to z faktu, iż planuje się, że wejście w życie projektowanej ustawy o podatku akcyzowym nastąpi z dniem 1 stycznia 2004r., natomiast nowej ustawy o podatku od towarów i usług z dniem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Wobec powyższego zapisy projektu ustawy o podatku akcyzowym „usuwane” przepisy dotyczące regulacji podatku akcyzowego z ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym mają charakter techniczny i służą wyeliminowaniu podwójnej regulacji prawnej podatku akcyzowego w okresie od 1 stycznia 2004r. do dnia przystąpienia Polski do Unii Europejskiej (t.j. w ustawie o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym i nowej ustawie o podatku akcyzowym).

W przypadku opublikowania w Dzienniku Ustaw ustawy o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi do spraw finansów publicznych z projektu ustawy o podatku akcyzowym zostaną usunięte te przepisy, które są obecnie zawarte w ww. ustawie. (dotyczy to zwłaszcza przepisów zmieniających Ordynację podatkową i przepisów przejściowych) Zabieg ten zostanie dokonany w trakcie prac parlamentarnych.

Zmiany w pozostałych ustawach umożliwią właściwym organom cofnięcie wydanych zezwoleń i koncesji na prowadzenie określonej działalności gospodarczej, w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

W dziale VI projektowana ustawa zawiera przepisy przejściowe i końcowe. W myśl tych uregulowań postępowania w sprawach podatkowych i w sprawach oznaczania wyrobów znakami akcyzy wszczęte i nie zakończone ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie ustawy, przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, przy czym wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy .

Projekt ustawy zakłada termin wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2004 roku, z zastrzeżeniem, że niektóre jej przepisy – z uwagi na możliwość ich praktycznego zastosowania dopiero po akcesji do Unii Europejskiej - wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, przykładowo art. 2 ust. 1 pkt 8 i 9 (dot. definicji: „eksportu” i „importu”), art. 4 ust. 1 pkt 5 (dot. opodatkowanych czynności w postaci nabycia wewnątrzspółnotowego i dostawy wewnątrzspółnotowej); art. 52 – 58 (dot. procedury przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą).

VII.

1. Wpływ regulacji na podmioty

Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza przede wszystkim nowe rozwiązania systemowe dla podatników podatku akcyzowego. Uregulowania ustawowe wprowadzają uprawnienia w

zakresie działalności w formie składu podatkowego. Powyższe będzie się wiązało z możliwością zawieszenia poboru podatku akcyzowego w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Ustawa w zasadniczej części stanowi kontynuację dotychczasowych obowiązków podatników w zakresie podatku akcyzowego i oznaczania znakami akcyzy. Jednakże nowy system działania dla składu podatkowego czy zarejestrowanego handlowca, wymagać będzie posiadania numeru akcyzowego. Specjalne procedury opodatkowania są przewidziane również w przypadku nabycia wyrobów akcyzowych, od których podatek akcyzowy został zapłacony w innym państwie członkowskim.

Ponadto projekt ustawy zakłada objęcie szczególnym nadzorem podatkowym, poza dotychczasowymi wyrobami akcyzowymi, także wytwarzania olejów mineralnych w składach podatkowych.

2. Skutki finansowe

Wprowadzenie w życie projektowanej ustawy o podatku akcyzowym implementującej system prawa wspólnotowego nie pozostanie bez wpływu na dochody budżetowe w pierwszym roku obowiązywania nowych zasad.

Istotnym elementem wpływającym na wielkość dochodów budżetowych jest przesunięcie w czasie wpływów do budżetu z tytułu akcyzy. Wprawdzie zakłada się utrzymanie obecnie obowiązujących terminów płatności akcyzy od wyrobów zharmonizowanych, tzn. ostateczne - rozliczenie miesięczne oraz wstępne – wpłaty dzienne. Jednakże nastąpi równocześnie przesunięcie w czasie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Generalną zasadą obecnego systemu dla wyrobów akcyzowych, takich jak: wyroby spirytusowe, winiarskie, tytoniowe, piwo oraz oleje mineralne, jest powstanie obowiązku podatkowego w momencie przemieszczania tych wyrobów poza teren zakładu, w którym są wyprodukowane, również w przypadku gdy nie zostały wykonane inne czynności określone ustawą, jak np. zamiana towarów czy przekazanie towarów.

Znaczący wpływ na powyższe ma „długość” łańcucha podmiotów uprawnionych do przyjmowania wyrobów akcyzowych, od których nie pobrano podatku akcyzowego na drodze producent-konsument krajowy.

W związku z powyższym w projektowanej ustawie przyjęto założenie, iż podmiotami uprawnionymi do prowadzenia działalności w formie statusu składu podatkowego są jedynie producenci wyrobów akcyzowych zharmonizowanych. Przy zastosowaniu takiego rozwiązania procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczyłaby przemieszczania wyrobów do posiadanych przez producentów do tzw. magazynów zamiejscowych. Z informacji jakie Departament PA uzyskał z branży tytoniowej i spirytusowej wynika, iż wielkość zapasów tych wyrobów w magazynach producentów można ocenić na 14 dni. Z danych dotyczących wielkości wpływów z podatku akcyzowego za 2002 rok wynika, iż średnio miesięczne wpływy z akcyzy od powyższych grup wyrobów wyniosły 1.211,7 mln. zł, co oznacza, iż uszczuplenie kwoty wpływów do budżetu, spowodowane przesunięciem momentu powstania obowiązku podatkowego wyniosłoby ok. 565 mln zł. W przypadku paliw silnikowych produkowanych w kraju sytuacja wygląda nieco inaczej. Paliwa silnikowe są ustawowo, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, objęte obowiązkiem przechowywania określonej ilości zapasów. W przypadku tworzonych zapasów paliw produkowanych w kraju, obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym został przesunięty na moment opuszczenia pomieszczenia, w którym paliwa są przechowywane przed przekazaniem do konsumpcji. Po wprowadzeniu nowych rozwiązań, akcyza zostanie pobrana natomiast ze znacznym opóźnieniem od całości

przywożonych paliw z krajów Unii Europejskiej. Uwzględniając powyższy import paliw silnikowych z UE, można przyjąć, iż szacowana kwota miesięcznych wpływów z podatku akcyzowego przesunięta na okres późniejszy kształtować się w wysokości ok. 57 mln zł. Kolejnym elementem mającym wpływ na zmniejszenie wpływów budżetowych z akcyzy jest ograniczenie listy wyrobów objętych tym podatkiem. Skutki z tego tytułu wyniosą 54,3 mln zł.

Łącznie skutki budżetowe wynikające z proponowanych w ustawie rozwiązań można szacować na kwotę około 600 - 677,3 mln zł.

Równocześnie jednak należy podkreślić, iż nowy system poboru i kontroli akcyzy może zwiększyć znacznie efektywność poboru jej podatku. Projektowana ustawa zakłada objęcie szczególnym nadzorem akcyzowym nowych podmiotów tj. produkujących paliwa silnikowe i oleje opałowe. Powyższe działanie będzie sprzyjać lepszej kontroli podmiotów stanowiących znaczną liczbę podatników podatku akcyzowego.

Na wielkość dochodów z podatku akcyzowego mają oprócz rozwiązań systemowych także takie czynniki jak: wielkość sprzedaży wyrobów akcyzowych czy wysokość stawek podatku akcyzowego.

Projektowana ustawa w części dotyczącej znaków akcyzy nie powoduje dodatkowych skutków budżetowych poza ponoszonymi obecnie przez budżet państwa na finansowanie systemu znaków akcyzy. Obecna struktura finansowania obsługi systemu znaków akcyzy nie ulegnie zmianie.

*

Uwzględniając powyższe należy podsumować, iż dłuższym okresie czasu saldo tych skutków dla budżetu powinno być dodatnie.

3. Konsultacje społeczne

Z uwagi na fakt, iż projekt ustawy wprowadza przede wszystkim nowe rozwiązania systemowe dla podatników podatku akcyzowego, natomiast nie wprowadza bezpośrednio zmian w wysokości stawek podatku akcyzowego, nie przewiduje się aby wejście w życie ustawy miało wpływ na wzrost kosztów utrzymania konsumentów. Określone w ustawie stawki akcyzowe mają charakter stawek maksymalnych i w tym względzie obecne rozwiązania systemowe dla ustalania ich wysokości. W związku z powyższym oczekuje się, że wprowadzenie nowych systemów wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej, będzie korzystne dla podatników, z uwagi na fakt większej swobody działalności gospodarczej w zakresie tego podatku.

W procesie konsultacji, projekt ustawy został przekazany do opinii głównych podmiotów w zakresie podatku akcyzowego, izb celnych i skarbowych a także związków zawodowych, w tym związków zawodowych działających w administracji celnej.

Projektowana ustawa w części dotyczącej znaków akcyzy nie powoduje żadnych skutków społecznych.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie ustawy wpłynie korzystnie na funkcjonowanie podmiotów gospodarczych poprzez umożliwienie swobodnego przepływu towarów w obrocie wewnątrzspółnotowym. Harmonizacja regulacji prawnych z ustawodawstwem unijnym ułatwi swobodny obrót wyrobów akcyzowych, zaś możliwość zawieszono poboru podatku może wpłynąć pozytywnie na konkurencyjność wytwarzanych i sprzedawanych wyrobów akcyzowych.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy, gdyż przedmiotowy projekt wprowadza przede wszystkim nowe rozwiązania systemowe dla podatników podatku akcyzowego. Należy jednak podkreślić, iż prowadzenie zadań w zakresie akcyzy przez organy administracji celnej wiązać się będzie z wcześniejszą reorganizacją służb administracyjnych i będzie polegał na ewentualnych przesunięciach pracowników i funkcjonariuszy pomiędzy organami nadzorowanymi przez Ministra Finansów.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

W zakresie tendencji makroekonomicznych, warunków życia ludności, bezpieczeństwa państwa i kształtowania się struktur państwa a także sytuacji i rozwoju regionalnego przedmiotowa ustawa nie spowoduje istotnych skutków długookresowych.

Podsumowanie

Projekt ustawy reguluje kompleksowo zagadnienia podatku akcyzowego, wypełniając zobowiązania przyjęte w Stanowisku negocjacyjnym.

Harmonizacja regulacji ułatwi swobodny przepływ wyrobów akcyzowych w obrocie wewnątrzspółnotowym i wpłynie korzystnie na konkurencyjność wytwarzanych i sprzedawanych wyrobów. Objęcie szczególnym nadzorem akcyzowym nowych podmiotów w dłuższym okresie czasu może sprzyjać zwiększaniu dochodów budżetowych.